

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
Filozofická fakulta
Katedra politologie a evropských studií

Šárka Ševčíková

Působení kubánské zájmové skupiny ve Spojených státech amerických: Komparace etnických
zájmových skupin

Případová studie

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí práce: Mgr. Karel Kouba, M.A., Ph.D.

OLOMOUC 2014

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně na základě uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne 30. dubna 2014

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Karlovi Koubovi, M. A., Ph.D. za metodické vedení, konstruktivní připomínky, ochotu během konzultací a za celkové vedení mé práce. Dále bych ráda poděkovala dalším dvěma vyučujícím, a to Mgr. Radomírovi Sztwiertniowi a Mgr. Drahomíře Rybové, za ochotu a čas, který si našli při konzultaci této bakalářské práce.

Obsah

Obsah.....	iv
Seznam tabulek, grafů a zjednodušených modelů.....	i
Seznam použitých zkratk.....	ii
Úvod.....	1
1. Zájmové skupiny v USA.....	10
1.1 Definice zájmové skupiny.....	10
1.2 Typy zájmových skupin v USA.....	11
1.3 Etnické zájmové skupiny v USA.....	13
2. Pojem a definice lobbingu.....	15
3. Teorie Walta Vanderbushe a Patrica Haneye.....	18
4. Etnické zájmové skupiny v USA.....	23
4.1 Pro-izraelská zájmová skupina v USA.....	23
4.2 Arménská zájmová skupina v USA.....	25
4.3 Indická zájmová skupina.....	26
4.4 Mexická zájmová skupina v USA.....	28
4.5 Vietnamská zájmová skupina v USA.....	29
4.6 Kubánská zájmová skupina v USA.....	31
5. Hodnocení síly etnických zájmových skupin v USA dle vytyčených faktorů.....	38
5.1 Organizační jednotnost a síla.....	39
5.2 Jednotnost místa a voličské participace.....	40
5.3 Názor veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči studovanému státu.....	41
5.4 Působení etnických médií na etnickou minoritu.....	42
5.5 Vliv etnické zájmové skupiny na média v USA.....	43
5.6 Počet podporovatelů v Kongresu.....	44
5.7 Opozice mezi etnickou zájmovou skupinou.....	45
5.8 Opozice mezi jinými zájmovými skupinami.....	46
5.9 Finanční podpora na politické kampaně.....	47
5.10 Důvod imigrace do USA.....	48
Závěr.....	50
Prameny a literatura.....	57
Literatura.....	57

Prameny	66
Přílohy	70
Abstrakt	72

Seznam tabulek, grafů a zjednodušených modelů

Graf 1: Růst hispánské populace v USA, přílohy: strana 70

Model 1: Model *Iron Triangle*, přílohy: strana 70

Tabulka 1: Typy zájmových skupin, přílohy: strana 71

Tabulka 2: Kategorie zájmových skupin v USA, strany: 18—19

Tabulka 3: Faktory ovlivňující sílu etnické zájmové skupiny, strana: 28

Tabulka 4: Organizační síla a jednotnost, strana 44—45

Tabulka 5: Jednota místa a voličské participace, strany 45—46

Tabulka 6: Názor veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči studovanému státu, strany 46—47

Tabulka 7: Působení etnických médií na etnickou minoritu, strana 47—48

Tabulka 8: Vliv etnické zájmové skupiny na média v USA, strana 48

Tabulka 9: Počet podporovatelů v Kongresu, strana 49—50

Tabulka 10: Opozice mezi etnickou zájmovou skupinou, strana 50—51

Tabulka 11: Opozice mezi jinými zájmovými skupinami, strana 51—52

Tabulka 12: Důvod imigrace do USA, strana 53

Seznam použitých zkratek

AIPAC	American Israel Public Affairs Committee (Americko-izraelský výbor pro veřejné záležitosti)
ANCA	Armenian National Committee in America
ANI	Armenian National Institute
BTA	Bilateral Trade Agreement
CANF	Cuban American National Foundation (Kubánsko-Americká národní nadace)
CIA	Central Intelligence Agency
FBI	Federal Bureau of Investigation
MALDEF	Mexican American Legal Defense and Educational Fund
NCM	Bendix & Associates For New California Media
PAC	Political Action Committee (Výbor pro politickou činnost)
USA	Spojené státy americké
USINPAC	U. S. India Political Action Committee

Úvod

Zahraniční politika Spojených států amerických značným způsobem ovlivňuje dění po celé zeměkouli. Rozdělený systém vlády nabízí mnoho možností, jak ovlivnit politický proces. Následkem toho mohou zájmové skupiny formovat politiku mnoha různými způsoby. Jedním z nich je právě forma lobbingu, za jehož kolébku jsou považovány zmiňované Spojené státy americké. (Laboutková 2010) V posledních letech je lobbingu přisuzován stále větší význam.¹ Lobbistům jde totiž o ovlivňování politických rozhodnutí, respektive jde o ovlivňování volených zástupců, aby jednali v souladu se zájmy lobbistické skupiny. Z toho důvodu záleží na schopnosti, metodách a síle použitých argumentů. (Laboutková, Müller, Vymětal 2010: 18—22)

Organizace *Open Secrets* zveřejňuje každé dva roky žebříček nejvlivnějších zájmových skupin v USA, které se podílejí svým působením na politických rozhodnutích. V tomto žebříčku se lobbistické skupiny již několik let drží poměrně vysoko, a to mezi šestým a jedenáctým místem. (Open Secrets 2014a) Z toho vyplývá, že lobbistickým skupinám by měla být opravdu věnována značná pozornost, protože jejich role a význam v pluralitních demokraciích roste. Daniel Kunštát dodává, že „pluralitní demokracie přiznává zájmovým skupinám legitimitu jako rovnocenným partnerům tvorby politiky (*policy-making*), kteří aktivizují politické zdroje a vstupují v různých fázích a s různou intenzitou do procesů politické komunikace a rozhodování“ (Kunštát 2006: 14).

Zvláštní pozornost by měla být věnována etnickým zájmovým skupinám, především co se Spojených států amerických týče. USA jsou etnicky i nábožensky heterogenní. Podle posledního průzkumu CIA žije v současnosti v USA 64,86 % bělošského obyvatelstva, 15,1 % hispánského obyvatelstva, 12,85 % Afro-Američanů a 7,19 % jiných etnických minorit.² (CIA 2014) Ačkoliv existuje řada hispánských lobbistických skupin, nejvlivnější etnickou lobby zůstává v USA pro-izraelská, a už od roku 1967.³ Pro-izraelská lobby je řazena mezi deset největších

---

¹ To píše i Šárka Laboutková v knize *Lobbing v moderních demokraciích*. (Laboutková, Müller, Vymětal 2010)

² CIA uvádí hispánskou menšinu jako součást bělošského obyvatelstva. Mezi další menšiny řadí Americké indiány a menšinu z Aljašky (0,97 %), menšinu lidí narozených na ostrovech v Pacifiku (0,18 %) a menšinu tvořící směs dvou a více národností (1,16 %). (CIA 2014)

³ Od 5. do 10. června 1967 proběhla tzv. šestidenní válka mezi Izraelem na jedné straně a Sýrií, Egyptem a Jordánskem na straně druhé. (History Learning Site 2013)

a nevlivnějších lobbistických skupin v celých USA. (Business Pundit 2011) V roce 1998 byla označena časopisem *Fortune* za druhou nejsilnější lobby ve Spojených státech amerických. (Fortune 1998) Toto postavení ji jasně řadí mezi nejsilnější a nevlivnější etnickou lobby.⁴ Thomas Ambrosio, který se zabývá vztahy mezi etnickými skupinami a státy, označil Polsko-Americký kongres, Kubánsko-Americkou národní nadaci, Trans-Africkou nadaci, Arabsko-Americkou, Pro-Izraelskou, Arménskou a Řecko-Americkou lobby, jako nejznámější etnické lobby v USA. (Ambrosio 2002) Ministerský předseda Japonska Shinzō Abe přidává k této skupině ještě lobby Indickou. (Abe 2010)

V mnoha studiích, které se zabývají etnickými zájmovými skupinami v USA, je charakter kubánské považován za odlišný mezi ostatními hispánskými skupinami. Často, pokud se píše o hispánské zájmové skupině,⁵ je z ní právě ta kubánská vyčleněna. Autoři v mnoha případech uvádí, že kubánská lobby se liší od hispánských tím, že na první místo klade politiku vůči Kubě.⁶

Tato práce se zaměřuje na skupinu kubánskou. Autorka považuje studium hispánských zájmových skupin za velmi důležité, hned z několika důvodů. USA s Latinskou Americkou pojí řada faktorů, jako například jejich geografická blízkost či neustálý růst hispánského obyvatelstva ve Spojených státech amerických.⁷ Již Samuel P. Huntington v *The Hispanic Challenge* upozorňuje na rostoucí počet hispánské populace a její zvyšující se vliv na politiku USA, respektive působení v politice. (Huntington 2004)

V práci budou zkoumány proměnné, které způsobují jev, že kubánská zájmová skupina je považována za druhé nejsilnější etnické zájmové sdružení v USA. Autorka vychází z teorie Patrica Haneye a Walta Vanderbushe, kteří sestavili několik faktorů, jež mají vliv na sílu etnických zájmových skupin. (Haney, Vanderbush 1999)

---

⁴ Této problematice se věnuje průlomová práce Johna J. Mearshmeiera a Stephena M. Walta, ve které argumentují, pomocí doložených faktů, že pro-izraelská lobby prakticky řídí zahraniční politiku USA vůči Izraeli a celému Blízkému východu. (Mearshmeier, Walt 2006)

⁵ Uvádí to například Patric J. Haney a Walt Vanderbush v práci *The Role of Ethnic Interest Groups in U. S. Foreign Policy: The Case of the Cuban American National Foundation* či Williama M. Leogrande v článku *The Cuban Lobby*. (Leogrande 2013)

⁶ Toto uvádí například William M. Leogrande v článku *The Cuban Lobby*, nebo Luis DeSipio v *Latino Civic and Political Participation*. (DeSipio 2006)

⁷ V příloze na straně 70 je graf 1, který zachycuje růst hispánské populace v USA od roku 1980 do současnosti. Znázorňuje také předpokládaný růst této populace do roku 2020.

Z důvodu omezeného rozsahu práce se autorka zaměří na skupinu kubánskou, a aby vystihla její specifika, srovná ji s dalšími pěti etnickými zájmovými skupinami v USA. V této práci autorka vychází z pořadí, které vytvořili autoři zabývající se touto problematikou.⁸ Tyto etnické skupiny lze tedy seřadit od nejsilnější po nejslabší, avšak zatím nebylo zjištěno, kolikrát je například lobby pro-izraelská silnější, než lobby kubánská. Seřazení těchto skupin je následovné:

- 1) Pro-izraelská zájmová skupina (Fortune 1998; McCormick 2012: 89—105)
- 2) Kubánská zájmová skupina (Haney, Vanderbush 1999; McCormick 2012: 89—105)
- 3) Arménská zájmová skupina (McCormick 2012: 67—89; McCormick 2013)
- 4) Indická zájmová skupina (Gottschlich 2006; McCormick 2012: 67—89)
- 5) Mexická zájmová skupina (McCormick 2012: 67—89; McCormick 2013)
- 6) Vietnamská zájmová skupina (John 2000; McCormick 2012: 67—89)

Na prvním místě je pro-izraelská skupina, která podle časopisu Fortune byla již v roce 1998 druhou nejsilnější mezi lobbistickými skupinami v USA. Žádná jiná etnická skupina se do padesáti nejsilnějších lobbistických skupin nezařadila. (Fortune 1998) Později o její síle napsali například John J. Mearshmeier a Stephen M. Walt. (Mearshmeier, Walt 2006) I James M. McCormick ji řadí na první místo z hlediska její síly, a píše, že na druhé místo spadá kubánská zájmová skupina, která je pro-izraelské podobná. (McCormick 2012: 89—105) Na třetí místo se řadí také tyto zájmové skupiny: arménská, turecká a řecká. (McCormick 2012: 67—89) Poslední dvě v této práci nebudou analyzovány a to hned z několika důvodů. Za prvé, není mezi nimi určeno, která z nich je silnější, a která slabší. Naopak jsou považovány za podobné. (Tamtéž) Za druhé je důvodem rozsah práce. Autorka chce vytvořit žebříček etnických zájmových skupin od nejsilnější po nejslabší, nikoliv srovnávat mezi sebou podobně silné zájmové skupiny. A konečně za třetí, autorka si vybrala arménskou skupinu kvůli poslední stanovené hypotéze, která se týká důvodu příchodu etnické skupiny do USA. Arméni přišli do USA převážně kvůli genocidě ve své zemi. Ačkoliv je to již několik desetiletí, neustále se na ni odvolávají. (Wilson 2012) Indická zájmová skupina je

---

⁸ Uvádí to například P. Haney a W. Vanderbush v *The Role of Ethnic Interest Groups in U. S. Foreign Policy*, nebo nejnověji James M. McCormick v *American Foreign Policy and Process*. (McCormick 2013)

považována za středně silnou skupinu s mnoha dalšími skupinami, mezi kterými ovšem není stanoveno, které jsou silnější, a které slabší. (McCormick 2012) Autorka si vybrala právě indickou skupinu, protože její síla a vliv se bude postupně zvyšovat, proto by jí měl být věnován prostor, jak tvrdí i J. McCormick. Dále je to z důvodu, že se její lobbistický aparát sjednotil a profesionalizoval až v roce 2002, proto se také předpokládá její zvyšující síla až v budoucnosti. (McCormick 2013) Mexická zájmová skupina je řazena k slabším zájmovým skupinám, stejně jako vietnamská, ale na druhé straně by jí podle Jamese M. McCormicka měla být věnována větší pozornost, protože se neustále zvyšuje její síla a vliv. (McCormick 2013)

V této práci budou zodpovězeny následující výzkumné otázky:

Co vysvětluje rozličnou sílu etnických zájmových skupin v USA?

Jak faktory síly etnické zájmové skupiny v praxi ovlivňují skupinu kubánskou v USA?

Autorka vychází z teoretického rámce, který určil Patric Haney, zabývající se americkou zahraniční politikou, a Walt Vanderbush, zaměřující se na politické systémy Latinské Ameriky a vztahy mezi USA a Latinskou Amerikou. Tyto faktory podle nich určují sílu etnické zájmové skupiny a její efektivitu. Mezi šest faktorů, které autoři uvádějí, jsou následující: 1) Organizační síla. 2) Jednotnost členství, místa a voličské participace. 3) Vstupy a výstupy zpráv. 4) „*Push on an open door*“.⁹ 5) Trvalý přístup k vládě. 6) Velikost etnické menšiny v USA. (Haney, Vanderbush citováni in Ambrosio 2002: 10—13) Autorka k tomuto výčtu přidala ještě další faktor. 7) Důvod, proč studovaná etnická minorita, přišla žít do USA. Je pravděpodobnější, že pokud etnická minorita nepřišla žít do USA primárně kvůli zlepšení své finanční situace, bude tato minorita aktivnější v politice. (Lindsay citován in Wilson 2004: 144) Jednotlivé faktory budou vysvětleny v teoretické části práce.

Z této teorie, autorka vytvořila tyto hypotézy a následně vysvětluje, proč by měly tyto hypotézy platit:

Čím je etnická zájmová skupina organizačně jednotnější a zároveň neexistuje opozice mezi ní samotnou či mezi ní a jinou zájmovou skupinou, tím je tato skupina silnější.

---

⁹ Tento faktor by se dal do češtiny přeložit jako „*zatlačte na otevřené dveře*“. V práci bude používán původní anglický název.

Tento faktor je P. Haneyem a W. Vanderbushem považován za nejdůležitější při posuzování síly etnické zájmové skupiny. (Haney, Vanderbush citováni in Ambrosio 2002: 10—13)

Čím větší počet členů etnické minority je koncentrován ve strategických státech USA, tím je tato skupina silnější.

Pokud se etnická minorita koncentruje převážně v některém ze strategických států, bude mít pravděpodobně větší vliv, než kdyby byla rozložená rovnoměrně.

Čím více veřejnost souhlasí se zahraniční politikou USA vůči státu, který etnická zájmová skupina zastupuje, tím je tato skupina silnější.

Pokud veřejnost nesouhlasí se zájmy etnické skupiny, může se stát součástí jiné zájmové skupiny a vytvořit pak opozici této etnické skupině.

Čím větší mají dopad etnická média na svou etnickou minoritu, tím více je etnická zájmová skupina silnější.

Pokud bude etnická menšina sledovat převážně svá etnická média, bude jimi také ovlivněna.

Čím více má etnická zájmová skupina vliv na informace, které vycházejí v médiích o jejím státě, tím je tato skupina silnější.

Pokud má etnická skupina vliv na informace, které v USA vycházejí o jejím státě, bude mít pravděpodobně větší vliv na ovlivňování veřejnosti v této otázce.

Čím více je v Kongresu podporovatelů etnické zájmové skupiny, tím je tato skupina silnější.

Čím více budou Kongresmani na straně etnické zájmové skupiny, tím bude pravděpodobnější, že budou hlasovat v její prospěch.

Čím více etnická zájmová skupina financuje kampaně politiků, tím je tato skupina silnější.

Politici se totiž mohou cítit zavázáni této skupině, proto budou hlasovat v jejím zájmu.

Čím více členů etnické minority emigrovalo do USA ze závažných důvodů, jako z porušování lidských práv, kvůli válce, atd. tím je etnická zájmová skupina silnější.

Naopak skupina, která emigrovala převážně z ekonomických důvodů, bude pravděpodobně méně politicky aktivní.

Do studie nebudou zahrnuty dva faktory. Jedná se za prvé o velikost etnické menšiny v USA, protože mnoho autorů¹⁰ již v dnešní době dokázalo, že neexistuje korelace mezi silou etnické zájmové skupiny a její velikostí, a proto by tento faktor neměl být součástí teorie síly etnické zájmové skupiny. (Hrebenar 1997) Ani podle T. Ambrosia není důležitá velikost etnické zájmové skupiny, ale její umístění v jednom ze strategických států. (Ambrosio 2002: 11) Dále se jedná o shodu hodnot etnické zájmové skupiny s hodnotami USA. Některé skupiny mohou sice prosazovat stejné hodnoty jako USA, ale jejich stát je třeba nedemokratický. Mezi nimi se pak ale může objevit rozdíl v tom, jak chtějí tyto skupiny dosáhnout demokratizace ve svém státě. Některé skupiny mohou požadovat například přerušení ekonomických či diplomatických vztahů mezi USA a svým státem, jiné mohou naopak prosazovat finanční podporu od USA pro svou zemi.

Závisle proměnná je vždy síla etnické zájmové skupiny, nezávisle proměnné jsou jednotlivé faktory vycházející převážně z teorie P. Haneye a W. Vanderbushe. (Haney, Vanderbush 1999)

Z hlediska metodologického uchopení práce se jedná o případovou studii, konkrétně o případovou studii *teorii potvrzující a vyvracející*. (Lijphart 1971: 692—693) Tato případová studie se bude věnovat kubánské zájmové skupině, ale zároveň bude pracovat s pěti dalšími skupinami z důvodu lepšího zpracování a následného pochopení zkoumaného problému. Těchto šest analyzovaných skupin autorka považuje za „*podobné a srovnatelné*“ (Fiala, Schubert 2000: 45). Tato práce využívá synchronní srovnání, protože časový prostor a pochopení historické návaznosti není primárním cílem této analýzy. (Říchová 2002)

Práce bude rozdělena na dvě části, tedy na část teoretickou a analytickou. V první části bude popsána všeobecná charakteristika zájmových skupin v USA, typy zájmových skupin, které se v USA vyskytují, a následuje uvedení do problematiky

---

¹⁰ Například R. Hrebenar nebo T. Ambrosio.

etnických zájmových skupin v USA. Dále bude vysvětlen pojem lobbying. Poslední kapitola teoretické části práce podrobně vysvětlí, jak bude autorka pracovat s teorií v analytické části práce. V této kapitole budou operacionalizovány nezávisle proměnné, které variaci závisle proměnné (tedy síly etnické zájmové skupiny) mají vysvětlovat. Druhá část práce má již analytickou podobu. Tato část bude členěna do dvou kapitol, kdy první z nich bude mít šest podkapitol. V každé z nich bude analyzována jedna etnická zájmová skupina podle faktorů, které jsou uvedeny výše. Důraz bude kladen na kubánskou zájmovou skupinu, které bude věnován největší prostor. Ostatní skupiny autorka analyzuje z toho důvodu, aby následně mohla ilustrovat situaci, v jaké se kubánská zájmová skupina nachází.

Ačkoliv se vliv zájmových a lobbistických skupin studuje v USA již přes padesát let, etnickým zájmovým skupinám a jejich lobbistickým aktivitám začala být věnována pozornost až s ukončením studené války. (Hrebenar 1997:11) I to je důvodem, proč zatím neexistuje jediná monografie, která by se zaměřovala na vliv a sílu kubánské lobby. Ani ostatní etnické lobbistické skupiny nejsou dopodrobna studovány. Co se týče českého akademického prostředí, nenajdeme zatím žádnou knihu, která by se síle etnických zájmových skupin v USA věnovala. Není to ovšem pouze problém českého prostředí. Většina prací a analýz se nachází pouze v angličtině a byla sepsána akademiky, kteří žijí ve Spojených státech amerických. Pro charakteristiku lobbistických a zájmových skupin byly stěžejní knihy a články, které se věnují tématu lobbyingu, jako například kniha Karla B. Müllera, Šárky Laboutkové a Petra Vymětala *Lobbying v moderních demokraciích*. Ta je základním vodítkem k vysvětlení pojmu lobbyingu a jeho oddělení od pojmu zájmové skupiny. Daniel Kunštát v monografii *Instituce zprostředkování zájmů: strany a zájmové skupiny* poměrně dobře vysvětluje, jakým způsobem zájmové skupiny mohou ovlivňovat politická rozhodování, a také říká, které skupiny do nich můžeme zařadit. Pro pochopení zájmových a hlavně lobbistických skupin přímo již ve Spojených státech amerických, autorka pracovala s knihou Ronalda J. Hrebenare *Interest Group Politics in America*. Autor říká, že USA vstupují do nové éry politiky, kdy politické strany ztrácejí svou moc a začínají být nahrazovány právě zájmovými skupinami. V knize mimo jiné najdeme, jaké jsou základy síly těchto skupin, strategie a taktiky lobbyingu, interakce mezi lobbyingem a vládními institucemi, atd. (Hrebenar 1997)

V další části práce již autorka pracuje s konkrétními etnickými zájmovými skupinami. Pro pochopení etnických lobby ve Spojených státech byla zásadní

monografie Ernesta J. Wilsona *Diversity and U. S. Foreign Policy* i kvůli tomu, že autor této knihy pracoval 25 let na různých národních a mezinárodních institucích a univerzitách a během té doby se zaměřoval právě na vztahy mezi etnickým lobbingem a zahraniční politikou USA. Kniha se snaží vysvětlit, jak různé etnické skupiny mohou mít vliv na zahraniční politiku a politiku USA obecně. Pro porovnání vybraných zájmových skupin autorka použila šest faktorů, které ovlivňují jejich sílu. Z těchto faktorů Patrica Haneye a Walta Vanderbushe najdeme v knize Thomase Ambrossia *Ethnic Identity Groups and U. S. Foreign Policy*. Autorka tento výčet nepovažuje za úplný, proto se přiklání k zahrnutí dalšího faktoru do své analýzy. James M. Lindsay ve svém článku *Getting Uncle Sam's Ear: Will Ethnic Lobbies Cramp America's Foreign Policy Style?* argumentuje, že síla této zájmové skupiny závisí také na tom, z jakých podmínek lidé přicházejí žít do USA. (Lindsay 2002) Článek je velmi dobrou analýzou, ale na druhé straně se autor příliš zaměřuje na uvedený faktor a ty ostatní, buď nebere v potaz, nebo je neanalyzuje do hloubky.

Pro pochopení jednotlivých etnických zájmových skupin byla užitečná kniha Jamese M. McCormicka *The Domestic Sources of American Foreign Policy: Insights and Evidence*. Ta je přínosná, protože autor porovnává některé etnické skupiny, které si zvolila i sama autorka. Ačkoliv James M. McCormick tyto skupiny porovnává jen na základě čtyř faktorů, autorka i tak považuje jeho práci za důležitou pro vypracování této bakalářské práce.

Velmi užitečným zdrojem, co se studia síly jakékoliv etnické lobby v USA týče, se stala práce Johna J. Mearshmeiera a Stephena M. Walta *Israel Lobby and U. S. Foreign Policy*. Tato práce se stala určitým vodítkem a inspirací, jak pro tuto práci, tak pro analýzy většiny autorů, kteří píšou o etnických zájmových skupinách v USA. Velkým kladem této knihy je to, že autoři by se dali považovat za průkopníky v tomto bádání. Pokud má někdo zájem o studium etnické lobby v USA, seznámení se s touto knihou je zásadní. Na druhé straně je tato kniha kontroverzní. Síla této lobby byla zjištěna již dříve, díky žebříčku silných lobby v USA. Autoři argumentují, že údaje, které uvádějí, jsou ověřitelné. Chybou této práce je, že vždy potvrzuje určitou domněnku na základě jedné proměnné, a vůbec se neuvažuje o dalších proměnných, které by také mohly hrát roli. Dále jde například o knihu *Ethnic Groups and U. S. Foreign Policy* od Mohammeda E. Ahrariho, která se z velké části věnuje zahraniční politice USA směrem k Blízkému východu a roli pro-izraelské lobby při ovlivňování této zahraniční politiky.

Zatím neexistuje jediná monografie, která by se zabývala kubánskou etnickou zájmovou skupinou. Autorka tedy pracovala buď s články jako *From Little Havana to Washington D. C.: Cuban Americans and U. S. Foreign Policy* od Damiana R. Fernandéze, či *The Role of Ethnic Interest Groups in U. S. Foreign Policy: The Case of the Cuban American National Foundation* od Patrica J. Haneye a Walta Vanderbushe nebo s monografiemi, které se zaměřují na latinskoamerické skupiny všeobecně, jako je například kniha *Latino Civic and Political Participation* od Louise DeSipio či *U. S. Latinamerican Policymaking* od Davida W. Denta.

Pro pochopení arménské zájmové skupiny v USA autorka využila knihu Anny P. Bakalian *Armenian-Americans: From Being to Feeling Armenian*, která se přímo nesoustředí na arménskou lobby, ale spíše na historii Arménů žijících v USA, jejich asimilaci a jejich působení v různých organizacích, aby zachovali svoji identitu a etnické dědictví. Arménská i řecká lobby jsou porovnávány také v knize od Allana J. Ciglera, Loomise A. Burdetta *Interest Group Politics*, která se kromě toho také věnuje zájmovým a lobbistickým skupinám v USA obecně.

Důležité byly také webové stránky samotných lobbistických skupin, články z elektronického archivu *JSTOR*, americká médii jako *The Washington Post*, *The New York Times*, atd. a v neposlední řadě průzkumy veřejného mínění jako například *Pew Research Centre for the People and the Press*. Tyto průzkumy byly stěžejní pro sepsání této práce, protože bez nich by autorka nemohla operacionalizovat např. vliv etnických médií na veřejnost, nebo názory veřejnosti na cíle, které prosazují jednotlivé zájmové skupiny.

Ačkoliv všechny tyto práce byly přínosné, nachází se v nich i řada slabin. Za prvé jde o nejednotnost proměnných, které podle jednotlivých autorů posuzují sílu zájmových skupin. Podle teoretického rámce P. Haneye a W. Vanderbushe jde o šest zásadních faktorů, které ale zatím nebyly jiným průzkumem překonány. Existují další faktory, které zmiňují jiní autoři ve svých analýzách, ale doposud nebyly přiřazeny k tomuto teoretickému rámci. Za druhou slabinu autorka považuje neprozkoumání vlivu médií na veřejnost, tedy posílení etnické zájmové skupiny právě díky médiím. Z toho důvodu tuto část zanalyzuje autorka sama na základě průzkumu *The Ethnic Media in America: The Giant Hidden in Plain Sight* udělaném agenturami Bendix & Associates For New California Media (NCM). Tyto agentury zjistily, jaký mají vliv etnická média na etnickou minoritu žijící v USA. Tento výzkum ovšem nezkoumal vliv na všechny etnické skupiny.

1. Zájmové skupiny v USA

V této kapitole bude autorka definovat pojem zájmové skupiny a popíše, jaké typy zájmových skupin se nacházejí v USA. Poté se již bude věnovat etnickým zájmovým skupinám přímo ve Spojených státech amerických.

1.1 Definice zájmové skupiny

Alexis de Tocqueville napsal ve svém díle *Demokracie v Americe*, že „v žádné zemi světa nemá princip sdružování větší úspěch, než právě v Americe“ (Tocqueville 1992: kap. 12). Spojené státy americké opravdu vytváření dobré podmínky pro působení různých zájmových skupin díky svému dlouhodobě trvajícím demokratickému systému, mnoha různým menšinám, žijících v USA, různým církvím a rozdílné kultuře mezi jednotlivými státy. James Madison zájmové skupiny nazýval jako „*factions*“ a příčina jejich vzniku byla podle něj „*zakořeněna již v samotné přirozenosti člověka*“ (Madison 1787: 71). V 10. Článku *Listů federalistů* J. Madison definuje *factions*, neboli zájmové skupiny jako „*určitý počet občanů, ať už počítajících se k většině, či menšině celku, kteří jsou spokojeni a poháněni určitým dobrým impulzem vášně, nebo zájmu, nepřízně narušujícím práva ostatních občanů nebo stále a úhrnné zájmy celé společnosti*“ (Tamtéž).

Ačkoliv působily zájmové skupiny v USA již od samotného vzniku Spojených států amerických, tak největší růst počtu a zvyšování vlivu těchto skupin nastává v šedesátých letech minulého století. Důvodů, podle Jamese Q. Wilsona, by mohlo být hned několik. Ať už třeba rychlý hospodářský rozvoj a s ním spojený vznik odborových organizací, či zvyšování činnosti státu, který například vydával opatření týkající se podnikatelů, kteří proto měli důvod, aby se začali sdružovat v organizacích a tím prosazovat svoje zájmy. (Wilson 1995)

Význam zájmových skupin v pluralitních demokraciích je znázorněn modelem „*Iron Triangle*“, neboli železným trojúhelníkem, který ukazuje vzájemný vztah a zpětnou vazbu mezi byrokratickou kanceláří (*Bureaucratic Agency*), zájmovými skupinami (*Interests Groups*) a zaměstnanci Kongresu (*Congressional Staffs & Committees*). Tento model poukazuje na to, že tyto jednotlivé skupiny jsou během rozhodovacího procesu na sobě přímo závislé a takový vzájemný vztah jim přináší řadu výhod. (Oak Parc Unified School Discrit 2014) ¹¹

---

¹¹ Tento model 1 najdeme v příloze na straně 70.

1.2 Typy zájmových skupin v USA

Počet zájmových skupin v USA není přesně spočítán. Údaje jsou různé a navzájem se liší. Některé neziskové organizace uvádějí počet 5600, některé dokonce až 100 000. Je to i z toho důvodu, že některé tyto skupiny se zaregistrují, ale brzy zaniknou. (McCormick 2012)

V literatuře se uvádí, že existují dva základní typy zájmových skupin. Jedná se o skupiny ekonomické a neekonomické. Každá z těchto skupin obsahuje řadu podskupin, kam již řadíme konkrétní typ zájmové skupiny.¹² (Spark Notes 2014) Tyto zájmové skupiny se snaží prosadit svůj vliv mnoha různými cestami. Jednou z nich je forma lobování.¹³ Lobbying slouží jako nástroj pro zprostředkování myšlenek, názorů a zdrojů zájmové skupiny. (Laboutková, Müller, Vymětal 2010)

Organizace Open Secrets zveřejnila typy zájmových skupin v USA. Tyto skupiny byly rozděleny do třinácti základních kategorií. Jedná se o (1) zemědělské podnikání, (2) komunikaci a elektroniku, (3) stavebnictví, (4) obranu, (5) energetické a přírodní zdroje, (6) finance, pojišťovnictví a nemovitosti, (7) zdravotnictví, (8) ideologické či jednotlivě zaměřené skupiny, (9) pracovní trh, (10) právníky a lobbisty, (11) další různé druhy podnikání, (12) ostatní zájmové skupiny a (13) dopravu. (Open Secrets 2014) Pro lepší orientaci autorka toto rozdělení vložila do tabulky, kde ke každé kategorii vepíše veškeré zájmové skupiny, které do ní spadají, podle organizace Open Secrets.

Tabulka 2: Kategorie zájmových skupin v USA

<u>Kategorie zájmových skupin</u>	<u>Zájmové skupiny, které do této kategorie spadají</u>
Zemědělské podnikání (Agribusiness)	Rostlinná výroba a zpracování, zemědělské služby a produkty, potravinářský průmysl a prodej, lesnictví
Komunikace a elektronika (Communications/ Electronics)	Tisk a vydavatelství, TV, filmy a hudba, telefonní poplatky, telekomunikační služby a

¹² V příloze na straně 71 je tabulka 1, která zobrazuje jednotlivé typy zájmových skupin podle tohoto rozdělení.

¹³ Mezi další způsoby řadíme expertní a informační činnost, kampaně ve volebním období, využívání ekonomické moci, ale také nelegální praktiky. (Kunštát 2006)

	vybavení, počítače a internet
Stavebnictví (Constructions)	Generální dodavatelé, stavitelé domů, speciální řemeslní dodavatelé, stavební služby
Obrana (Defense)	Obrana vzdušného prostoru, elektronika, smíšená obrana
Energetické a přírodní zdroje (Energy and Natural Resources)	Ropa a zemní plyn, těžba, elektrické nástroje, nakládání s odpady
Finance, pojišťovnictví a nemovitosti (Finance, Insurance and Real Estate)	Komerční banky, úspory a půjčky, spořitelní a úvěrní družstva, finanční a úvěrové společnosti, pojišťovny
Zdravotnictví (Health)	Zdravotničtí pracovníci, nemocnice a pečovatelské domy, zdravotnické služby, farmaceutika a výrobky pro zdraví
Ideologické/Jednotlivé otázky (Ideological/Single-Issues)	Republikáni a konzervativci, demokraté a liberálové, vůdcové PACs, zahraniční a obranná politika, pro-Izraelské zájmy, ženské otázky, lidská práva, životní prostředí, kontrola zbraní, práva na zbraně, organizace proti potratům, organizace pro svobodu potratů, výbory kandidátů
Pracovní trh (Labor)	Stavební odbory, průmyslové svazy, dopravní odbory, odbory veřejného sektoru, další odbory
Právníci a lobbisté (Lawyers and Lobbyists)	Právníci a právnické firmy, lobbisté
Další různé druhy podnikání (Misc Business)	Obchodní sdružení, služby, textil
Další (Others)	Neziskové organizace, nadace a filantropové, vzdělávání, duchovenstvo a náboženské organizace, důchodci
Doprava (Transportation)	Letecká, automobilová, nákladní, železniční, námořní

Zdroj: (Open Secrets 2014b) (citace: 7. 3. 2014)

1.3 Etnické zájmové skupiny v USA

Jak již bylo zmíněno v úvodu, USA nejsou homogenním státem, ale naopak v nich žije řada etnických minorit. Z toho důvodu je studium etnických zájmových skupin důležitým vodítkem pro studium zahraniční politiky USA. Vliv etnických skupin na formování zahraniční politiky Spojených států amerických je studován až s ukončením studené války, protože do té doby byla zahraniční politika vnímána jako pouhý nástroj prezidenta. R. Hrebenar toto kritizuje a tvrdí, že by vliv etnických skupin na zahraniční politiku měl být do budoucna více analyzován. Navíc uvádí, že politika USA by měla být definovaná v termínech politiky zájmových skupin. Píše, že USA vstupují do „*nové éry politiky*“, což podle něj znamená, že význam a vliv politických stran slábne na úkor těchto zájmových skupin. (Hrebenar 1997: kap. 1)

Etnické zájmové skupiny bývají často nazývány jako zahraniční zájmové skupiny, protože jejich primárním cílem je ovlivňování zahraniční politiky USA vůči státu, odkud jejich členové pocházejí, nebo vůči celému regionu. (McCormick 2012) Navíc USA splňují hned několik podmínek pro významnou funkci etnických zájmových skupin a jejich lobbistických aktivit. Podle posledních údajů žije v současnosti v USA 35,14 % etnických menšin. (CIA 2014) Toto číslo se bude v budoucnosti zvyšovat, protože podle průzkumu z roku 2013, děti ve věku do pěti let, jejichž rodiče jsou z některé z etnických minorit, tvoří 49,9 %. Do budoucna se očekává, že se bělošské obyvatelstvo v USA stane menšinou. (Yen 2014) Za druhé jsou USA fungujícím demokratickým systémem,¹⁴ který dává předpoklady pro vznik a působení těmto skupinám. Američané si roli zájmových skupin uvědomují a jsou mnohem aktivnější v členství v některých z těchto skupin ve srovnání například s Evropou. Gabriel Almond a Sidney Verba zjistili, že v USA jsou lidé více ochotni účastnit se v nějaké organizaci a dokonce 25 % z dotázaných odpovědělo, že jsou členy nějakého sdružení, které ovlivňuje lokální, nebo dokonce přímo národní politiku. (Almond, Verba citováni in Hrebenar 1997) V neposlední řadě je to i díky federativnímu typu vlády. James M. Lindsay tuto formu zjednodušeně popisuje tak, že „*v Americe je globální politika řešena politikou na lokální úrovni a lokální politika je často politikou etnické lobby*“ (Lindsay citován in Wilson 2004: 143).

---

¹⁴ Podle *Economist Intelligence Unit's Index of Democracy 2011* se řadí USA mezi 25 států světa, které splňují veškeré podmínky demokracie (tzv. *full democracy*). (Economist Intelligence Unit 2011: 4)

Časopis *Fortune* v roce 1998 zveřejnil žebříček padesáti nevlivnějších lobbistických skupin v USA. V něm se umístila jediná etnická lobbistická skupina, tedy lobby pro-izraelská, která skončila na druhém místě a tím přeskočila například *Národní střeleckou asociaci* či dokonce *Národní federaci nezávislých podnikatelů*. (Fortune 1998) Protože tento žebříček nezahrnuje další etnické lobbistické skupiny, je velmi obtížné stanovit, které z nich jsou silné a mají možnost řídit zahraniční politiku USA, ať již ve směru pozitivním vůči svému státu (jako například lobby pro-izraelská), nebo naopak negativním (jako například studovaná lobby kubánská). Často existoval názor, že pro-izraelská lobby je pouhou výjimkou, a že zbytek etnických zájmových skupin a jejich lobování nemá téměř vliv na tvorbu zahraniční politiky USA. (Haney, Vanderbush 1999: 343) Někteří autoři¹⁵ se přesto pokusili tyto etnické skupiny srovnávat a určit ty, které by se daly považovat za silné, a které nikoliv.

Ačkoliv se odborníci, kteří studují sílu a vliv etnických zájmových skupin, dokáží shodnout na síle některých z těchto skupin, je těžší najít mezi nimi konsenzus, pokud jde o přínos Spojeným státům americkým. Prakticky existují dvě diametrálně se lišící skupiny. Jedna skupina tvrdí, že vliv etnických zájmových skupin a jejich lobování je velmi pozitivní pro USA, protože věří, že právě díky těmto skupinám se národní cíle USA stanou cíli globálními a tím se budou do světa šířit americké národní hodnoty. (Shain 1999) Také R. J. Hrebenar nevidí nebezpečí v rostoucím vlivu těchto skupin, protože píše, že díky americkému systému *check and balances*, neexistuje nebezpečí, že by některá z těchto skupin byla tak silná, aby mohla řídit celou americkou společností. (Hrebenar 1997) Druhá skupina odborníků se naopak obává, že „privatizace“ americké zahraniční politiky může vést ke zkorumpování amerického politického systému jako takového a tím pádem ke snížení „atraktivnosti“ USA pro zbytek světa. (Newhouse 2009)

Cílem této bakalářské práce není posuzovat, zda je vliv etnických zájmových skupin na zahraniční politiku v zájmu USA, nebo nikoliv. V této práci jde o případovou studii kubánské zájmové skupiny v USA a zjištění faktorů, které mají vliv na její silné postavení.

---

¹⁵ Například James M. McCormick uvádí, že nejsilnější etnické lobby v USA jsou: arménská, pro-izraelská, kubánská a řecká. (McCormick 2012)

2. Pojem a definice lobbingu

V této druhé kapitole půjde o definování pojmu lobbingu a vysvětlení způsobů, jakým lobbisté nejčastěji lobují.

Definovat lobbing je velmi obtížnou záležitostí. V literatuře existuje spousta možností, jak lobbing definovat a chápat. Slovo lobby bylo do češtiny převzato z jazyka anglického a v angličtině existuje pět jeho různých překladů. Může se jednat o (1) vstupní halu, (2) veřejný prostor poblíž hlavního jednacího sálu zákonodárců, (3) skupinu osob zabývajících se ovlivňováním zákonodárců nebo jiných veřejných činitelů ve specifické záležitosti, (4) snahu ovlivnit veřejné činitele za účelem vyjádření souhlasu či nesouhlasu s konkrétním opatřením či návrhem, nebo o (5) snahu ovlivnit úředníka tak, aby jednal určitým způsobem. (Bernhart citován in Laboutková, Müller, Vymětal 2010) Ačkoliv etymologický základ slova lobby nalezneme již v polovině 16. století v německém či latinském jazyce, jeho význam a definice se v průběhu času měnily. (Laboutková, Müller, Vymětal 2010: 17)

Pojem lobbing, jakožto ovlivňování zákonodárců v politickém procesu, se objevuje v politickém slovníku až ve 30. letech 19. století ve Spojených státech amerických. Z hlediska formalizace profese lobbingu jsou zmiňované USA považovány za jeho kolébku. Je nutné zmínit, že lobbing je vnímán v různých částech světa odlišně. V liberálních tradičních demokraciích se považuje za neodmyslitelnou součást veřejné sféry, bez níž by žádná demokracie nemohla fungovat. Společnost v těchto zemích (zejména pak v USA) považuje lobbing jako legitimní formu zprostředkování cílů zájmových skupin a také ho považuje jako jakési ovlivňování politiky a politiků zdola. Naopak například v postkomunistických zemích je forma lobování vnímána veřejností spíše pejorativně, kdy jsou jeho praktiky často spojovány s korupcí a klientelismem. (Tamtéž) Šárka Laboutková, Karel B. Müller a Petr Vymětal považují tento pohled na lobbing a názory na zákaz lobování v rozporu s demokraticky fungujícím státem. Podle nich je jedním z hlavních motivů liberální demokracie uznání konfliktu jako přirozené součásti společnosti, kdy *„svobodná a otevřená společnost nemůže bez konfliktů existovat a pluralita zájmových skupin je jejich předpokladem i východiskem“* (Laboutková, Müller, Vymětal 2010: 20).

Z celé řady definic si autorka nakonec vybrala definici lobbingu V. Kalniše, ve které lobbing definuje jako *„legitimní, legální a uznanou interakci soukromých*

osob se státními orgány a orgány místní správy/samosprávy s cílem dosáhnout toho, aby byla nebo nebyla přijata některá rozhodnutí či ne/byly realizovány některé aktivity tak, jak si žádají třetí osoby (klienti). Lobbování nezahrnuje aktivity soukromých osob, které jsou součástí administrativních nebo právních procedur. Nezahrnuje také aktivity, které se odehrávají výlučně na otevřené veřejné scéně a mohly by být jakýmkoliv způsobem považovány za korupční jednání“

(Kalniš citován in Laboutková, Müller, Vymětal 2010: 23). Š. Laboutková, K. Müller a P. Vymětal souhlasí s touto definicí. Podle nich je lobbying nejen ovlivňováním politiků v legislativě, ale také v exekutivě. (Laboutková, Müller, Vymětal 2010: 19—22)

USA jsou stále považovány za supervelmoc, dokonce za nejvlivnější a nejdůležitější stát, který svou zahraniční politikou ovlivňuje dění po celém světě. Z toho důvodu je studium lobbistických skupin důležité, protože se převážně etnické lobby snaží ovlivnit zahraniční politiku USA vůči státu, který reprezentují, nebo vůči celému regionu. Zbigniew Brzezinski píše o obrovské síle lobbistických skupin v USA v závislosti na decentralizaci a způsobu, jakým funguje rozhodovací proces (*decision-making process*) v USA. (Brzezinski 2004)

Lobbování můžeme rozdělit do dvou základních skupin, podle způsobů, jakým lobbisté lobují. Za první můžeme mluvit o tzv. *přímém*, neboli *bezprostředním* lobbyingu. Za druhé o tzv. *nepřímém*, neboli *zprostředkovatelském* lobbyingu. (Musilová 2009)

Přímý lobbying znamená přímý kontakt mezi lobbistou a politikem, či tím, kdo rozhoduje. Tato forma je považována zároveň jak za nejúčinnější, tak také za nejnáročnější, především kvůli času. Pod přímý lobbying spadají osobní návštěvy politiků, psaní dopisů či emailů těmto politikům, telefonní rozhovory mezi lobbisty a těmi, co rozhodují a také formální návštěvy a slyšení. (Tamtéž)

Druhým způsobem, jak mohou zájmové skupiny díky lobbyingu prosazovat své ideje a cíle, je forma nepřímého lobbyingu. Uvádí se, že tato forma lobování není prováděna samostatně, ale spíše funguje jako doplněk a posílení přímého lobbyingu. Nepřímý lobbying může být také prováděn několika cestami. Jednou z nich je využití například jiné spřátelené zájmové skupiny, populární osobnosti, vědců, politických stran, atd., aby vytvořili prostředníka v komunikaci mezi lobbistou a tím, kdo rozhoduje. Dále může jít o tzv. *Grass-Roots*, tedy iniciaci hromadného

dopisování, faxování a telefonování, vytvoření zájmových koalic, mediální práce a mnohé další. (Tamtéž)

3. Teorie Walta Vanderbushe a Patrica Haneye

V poslední kapitole teoretické části práce bude podrobně popsána teorie síly etnických zájmových skupin a jednotlivé faktory budou operacionalizovány.

Zjistit sílu etnické zájmové skupiny je poměrně složitou záležitostí. I když sílu zájmových i lobbistických skupin v USA měří několik organizací, etnické zájmové či lobbistické skupiny se od zbytku skupin liší, jak již bylo zmíněno v předchozích kapitolách. Z toho důvodu je nutné posuzovat sílu etnických zájmových i lobbistických skupin podle jiných faktorů, než je tomu u zbytku skupin či lobby. (Ambrosio 2002)

Průkopníci v této otázce byli Walt Vanderbush a Patric Haney, kteří sestavili šest faktorů, které podle nich ovlivňují sílu etnických zájmových skupin. (Haney, Vanderbush citováni in Ambrosio 2002: 10—13) Tyto faktory zatím nebyly nikým vylepšeny. Autorka k tomuto výčtu přidala další faktor, který podle ní má také vliv na sílu etnické zájmové skupiny. Jedná se o důvod, proč přišla etnická menšina do USA, neboli co bylo příčinou emigrace této skupiny ze své rodné země. Tento faktor uvádí i James M. Lindsay. (Lindsay citován in Wilson 2002: 144)

V této teoretické části práce autorka rozebere všechny faktory, které podle W. Vanderbushe a P. Haneye mají vliv na sílu etnické zájmové skupiny. Dále bude popsán postup, jakým způsobem budou tyto faktory operacionalizovány a následně zkoumány na případu kubánské zájmové skupiny. Nakonec, v analytické části práce, budou tyto faktory posuzovány na případech vybraných etnických zájmových skupin, se zaměřením na skupinu kubánskou.

První z proměnných, která ovlivňuje sílu etnické zájmové skupiny je její organizační síla a jednota. Toto autoři operacionalizují pomocí jednotnosti zájmové skupiny a její organizační struktury. (Haney, Vanderbush 1999: 344) Jednotnost zájmových skupin znamená, jestli si tyto skupiny stanovily společné cíle a snaží se je realizovat. Většina etnických zájmových skupin má více jak jednu etnickou lobbistickou skupinu, která jim slouží k zprostředkování svých zájmů. V případě, že je zájmová skupina fragmentovaná a její cíle se navzájem liší, snižuje se tak její síla. Nejde pouze o podmínku, aby mezi samotnou etnickou zájmovou skupinou neexistovala opozice, ale také nesmí existovat opozice mezi zkoumanou etnickou zájmovou skupinou a jinými zájmovými skupinami. (Haney, Vanderbush 1999)

Právě jednotnost členství, místa a voličské participace je podle P. Haney a W. Vanderbushe považována za jeden z nejdůležitějších faktorů, který ovlivňuje sílu zájmových skupin. (Tamtéž) Tento faktor popisuje důležitost koncentrovanosti etnické minority v určitých státech. Za prvé je zásadní, aby etnikum nebylo rozmístěno rovnoměrně po USA, ale naopak bylo jen v určitých státech, protože tím se zvýší pravděpodobnost jeho role v průběhu voleb. Druhým neopomenutelným faktorem je koncentrovanost této menšiny ve strategických státech. (Tamtéž) Thomas Ambrosio uvádí, že pro sílu etnické skupiny je důležité, aby se tato etnická skupina koncentrovala převážně v těchto státech: v Kalifornii, Texasu, New Yorku, na Floridě, v Pensylvánii, v Illinois, Ohio, Michiganu, Georgii, Severní Karolíně, či v New Jersey, protože právě v těchto státech se volí nejvíce politiků do Kongresu, tudíž je považuje za strategické státy při posuzování síly zájmových skupin. Pokud si například sečteme počet Kongresmanů volených ve státech New York, New Jersey, Kalifornie, Florida a Illinois, dojdeme k závěru, že počet těchto volených politiků tvoří téměř jednu třetinu Kongresu. (Ambrosio 2002: 11)

R. J. Hrebenar uvádí, že finanční prostředky jsou často důvodem toho, zda etnická skupina vydrží, nebo nebude mít žádný vliv a brzo se rozpadne. (Hrebenar 1997) Etnická zájmová skupina musí vytvořit vzájemně podporující vztah mezi svým lobbistickým aparátem a politiky v Kongresu, aby si zajistila svoji sílu a hlavně svůj vliv. Etnická skupina by měla zajistit, aby ji samotní politici potřebovali. Tento vzájemně podporující vztah lze získat díky příspěvkům této etnické zájmové skupiny na kampaně jednotlivých politiků, tudíž tu hrají roli finance. (Haney, Vanderbush 1999) Jak již bylo zmíněno, tuto proměnnou autorka bude zjišťovat podle oficiálních a transparentních účtů, které musí mít politici zveřejněny. Protože tato práce využívá synchronní srovnávání, autorka udělá průměr z těchto finančních prostředků, kdy nejstarší analyzované příspěvky budou ty z roku 2004.

Další analyzovaná proměnná se nazývá vstupy a výstupy zpráv. Tento faktor je vysvětlen jednoduše a to tím, jaký má názor veřejnost na zahraniční politiku USA vůči státu, který etnická lobby zastupuje. Jinými slovy, zda s takovou politikou veřejnost souhlasí, nebo si ji například přeje změnit. Autorka tento faktor nepovažuje za dostatečný, proto dodává další dvě proměnné. První z nich je působení etnických médií na etnickou minoritu, tudíž zjistit, jaké procento lidí z konkrétní menšiny

preferuje média, ¹⁶ která jsou vlastněna zájmovou skupinou té stejné minority. Tento faktor byl vybrán z důvodu existence řady etnických médií, které existují jak v anglickém jazyce, tak převážně v jazyce etnické minority. Druhým bodem bude zanalyzovat, kolik procent informací, které jsou zveřejněny o státě, odkud lobbisté pocházejí, vychází přímo z rukou těchto lobbistů. Tyto informace budou shromážděny na základě již analyzovaných případů jinými autory.

„*Push on an open door*“ je další z faktorů, který říká, že etnická zájmová skupina je úspěšná a silná v prosazování svých prioritních zájmů a cílů tehdy, pokud je její ideologie shodná s ideologií Spojených států amerických. (Tamtéž) Tento faktor v práci nebude analyzován z důvodů, které byly zmíněny v úvodní části práce.

Dále sílu etnické zájmové skupiny zjistíme pomocí faktoru nazvaného *trvalý přístup k vládě*. Ten jde zjistit sečtením počtu členů v Senátu i ve Sněmovně reprezentantů, kteří reprezentují zájmy konkrétní etnické minority. Některé tyto zájmové skupiny mají přímo na svých oficiálních stránkách napsané, kdo z politiků stojí na jejich straně a hlasuje v jejich zájmu. Většina těchto skupin ovšem tyto informace na svých stránkách nemá, proto je nutné zjistit tyto údaje z jiných zdrojů. S touto otázkou souvisí i další faktor a tím je opozice mezi jednotlivými zájmovými skupinami, které mají své kontakty také v Kongresu. Čím existuje méně zájmových skupin, které jsou v rozporu s konkrétní etnickou zájmovou skupinou, tím bude tato etnická skupina silnější a úspěšnější. (Haney, Vanderbush 1999: 345) Tento faktor bude zahrnut pod organizační sílu a jednotnost, tedy pod první studovanou proměnnou. Důvodem je, že jednou z podmínek organizační jednotnosti je neexistence opozice mezi samotnou etnickou zájmovou skupinou. Autorka tudíž faktor neexistence opozice mezi dalšími zájmovými skupinami považuje za podobný, proto ji řadí ke zmiňovanému prvnímu faktoru.

Další faktor k tomuto teoretickému rámci přidala sama autorka této práce. Jde o důvod emigrace etnické minority ze své země do USA. Pokud tato skupina přišla pouze z důvodu lepšího žití, bude podle Jamese M. Lindsayho méně aktivní a úspěšná v politice, než skupina, která přišla ze závažnějších důvodů, ať už jde například o změnu režimu ve svém původním státě, diskriminaci, důvod války, apod. (Lindsay 2002)

---

¹⁶ Agentury, které dělaly průzkum o vlivu těchto médií, analyzovaly denní tisk, internet, TV i rádia. (Bendixen & Associates For New California Media 2005)

Pro snazší orientaci v jednotlivých faktorech, s kterými bude autorka pracovat v druhé části práce, byla vytvořena následující tabulka 3.

Tabulka 3: Faktory ovlivňující sílu etnické zájmové skupiny

Organizační jednotnost a síla	Jednotnost místa a voličské participace	Opozice mezi samotnou etnickou zájmovou skupinou	Opozice mezi etnickou zájmovou skupinou a dalšími zájmovými skupinami
Vstupy a výstupy zpráv	Názor veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči jednotlivému státu	Působení etnických médií na etnickou menšinu	Poměr, v jakém etnická skupina píše o svém státě v amerických médiích
Trvalý přístup k vládě	Počet členů etnické skupiny v Kongresu	Finanční podpora etnické zájmové skupiny pro volební kampaně politiků	Finanční podpora etnické zájmové skupiny pro volební kampaně politiků
Důvod příchodu do USA	Důvodem není odchod kvůli zlepšení své ekonomické situace		

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999; Lindsay 2002) (9. 3. 2014)

Tyto faktory budou zkoumány na všech šesti případech. Největší důraz bude kladen na kubánskou zájmovou skupinu a zjištění jejích specifík, jak oproti silnější pro-izraelské skupině, tak oproti slabším etnickým skupinám. Zhodnocení těchto faktorů na ostatních pěti zájmových skupinách slouží pouze k bližšímu pochopení kubánské zájmové skupiny v USA a k ilustraci situace, v jaké se tato studovaná skupina nachází.

Závisle proměnnou je vždy síla etnické zájmové skupiny. Nezávisle proměnné jsou stanovené faktory. Autorka považuje studium etnických zájmových skupin a faktorů, které její sílu ovlivňují za velmi důležité, protože silné etnické zájmové skupiny mohou značným způsobem ovlivňovat politiku buď vůči svému státu, nebo dokonce vůči celému regionu. (Hrebenar 1997)

4. Etnické zájmové skupiny v USA

V této analytické části práce budou hodnoceny jednotlivé faktory na vybraných zájmových skupinách. Bude se tu postupovat od nejsilnější etnické zájmové skupiny, až po tu nejslabší. Výjimkou bude skupina kubánská, která bude hodnocena až jako poslední. Autorce se toto pořadí zdá nejvhodnější. Jde o případovou studii kubánské zájmové skupiny, proto jí bude věnován největší prostor. Ostatní skupiny budou sloužit pouze k lepšímu pochopení situace kubánské zájmové skupiny v USA, proto ji zahrne až na závěr práce, aby mohla lépe vystihnout její specifika oproti ostatním skupinám. Pro-izraelské skupině bude mezi ostatními pěti zájmovými skupinami věnována také větší pozornost, protože studovaná skupina kubánská byla vystavěna na podobné struktuře. (Haney, Vanderbush 1999)

4.1 Pro-izraelská zájmová skupina v USA

Pro-izraelská zájmová skupina je svojí organizační jednotou a silou dávána za příklad ostatním etnickým zájmovým skupinám v USA. Například kubánská zájmová skupina byla vystavěna na podobné struktuře. (Haney, Vanderbush 1999) Tato skupina má dvě nejvlivnější a nejdůležitější části. Jedná se o *the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations* a *the American-Israel Public Affairs Committee*. Toto zájmové sdružení má velmi širokou základnu, kdy jeho personál pracuje jak v kancelářích ve Washingtonu, tak i po celém světě. Lobby poskytuje svým podporovatelům mnoho výhod, mezi které řadí i možnost na spolurozhodování zahraniční politiky USA. Autoři považují izraelskou zájmovou skupinu jako vzor pro ostatní skupiny, proto je podmínka její organizační síly splněna. (McCormick 2012)

V USA žije, podle posledního průzkumu z roku 2012, přibližně 500 000 Izraelců, kteří jsou navíc rozmístěny ve strategických státech, kdy přes 26 % z nich žije ve státě New York, přes 18 % v Kalifornii, 9,5 % na Floridě a 7,5 % v New Jersey. Zbytek obyvatelstva je již rozmístěn rovnoměrně. (Jewish Virtual Library 2014a) Z toho plyne, že minimálně 61 % z nich je rozmístěno ve čtyřech strategických státech USA, co se volec týče.

V roce 2011 se dělal průzkum veřejného mínění týkající se politiky USA vůči Izraeli a celému Blízkému východu. Klíčovou otázkou bylo, zda by *prezident USA měl zaujímat velmi silnou pozici při podpoře Izraele?* 63 % respondentů odpovědělo ano, 20 % ne a zbytek nevěděl. (Jewish Virtual Library 2014b) John J. Mearshmeier a Stephen M. Walt podle své studie zjistili, že pouhých 7,6 % zpráv, které vycházejí

o Izraeli v USA, nejsou ztotožněny s cíli této zájmové skupiny, naopak 92,4 % ano. (Mearsheimer, Walt 2006) Navíc 69 % této menšiny v USA sleduje primárně pro-izraelská média a 11 % z nich je považuje jako sekundární zdroj informací. (Cooperman, Smith 2013) Takže 80 % z nich sleduje tato etnická média.

Na svých webových stránkách uvádí AIPEC počet politiků, jak ze Senátu, tak ze Sněmovny reprezentantů, kteří jsou nakloněni pro-izraelské skupině a hlasují v rámci jejích zájmů. Těchto politiků je 207. (AIPAC 2013) Jedná se tedy o podporu téměř 39 % politiků v Kongresu.

Opozice mezi samotnou pro-izraelskou zájmovou skupinou není považována za silnou. Ačkoliv kromě AIPEC také existuje *Jewish Voice for Peace* (česky: *Židovský hlas pro mír*), který je zastáncem usmíření s Palestinou, na druhé straně, obě tyto organizace se snaží podporovat Izrael a získat pro něj co nejvíce financí z rozpočtu USA. *Jewish Voice for Peace* nemůže konkurovat organizaci AIPEC, která je považovaná časopisem Fortune za jednu z nejsilnějších lobbistických skupin v celých USA. (Mearsheimer, Walt 2006) Z tohoto pohledu je opozice přímo mezi zájmovou skupinou považována za nedostatečnou.

Lobby pro-izraelská průměrně ročně přispívá na volební kampaně více jak \$ 2 989 920. (MapLight 2014) Mezi hlavní protivníky pro-izraelské zájmové skupiny se řadí čtyři etnické zájmové skupiny a to tyto: irácká, iránská, syrská a samozřejmě palestinská. (Mearsheimer, Walt 2006) Stejně jako tito autoři, tak i autorka práce o islámské lobby v USA, Alice Baumgartnerová zjistila, že ačkoliv islámská lobby s tou arabskou mají společný jediný cíl, a to zmenšit vliv pro-izraelské lobby, tak nejsou moc účinné. Za prvé je podíl financí celé islámské lobby na politické kampaně a na provoz této zájmové skupiny marginální. Za druhé, i když arabská lobby má za svůj hlavní cíl vedení politiky proti Izraeli, tak v USA nemá téměř žádný vliv. (Baumgartnerová 2013)

Počet této menšiny, která přišla ve třetí vlně do USA kvůli začínající druhé světové válce, ubývá. Důvod, proč v této vlně přišli do USA, nebyl způsoben jejich ekonomickou situací, ale nutností odchodu kvůli zmiňované válce. Dalo by se předpokládat, že s úmrtím původních lidí, kteří měli zkušenosti s válkou, se počet těch, kteří podporu Izraele vidí jako jejich primární cíl, klesne. Ovšem průzkum Pew Research z roku 2013 zjistil, že je tomu právě naopak. Mladí Izraelci, kteří vyznávají židovské náboženství a narodili se už v USA, podporují Izrael více než jejich prarodiče po válce. (Pew Research 2013) Podle analýzy projevů lídrů této zájmové

skupiny bylo zjištěno, že často mluví o druhé světové válce a tím si zajistí, že jim nikdo nemůže oponovat. (Mearsheimer, Walt 2006)

4.2 Arménská zájmová skupina v USA

Arménská zájmová skupina je organizačně jednotná a silná. Ačkoliv ji tvoří dvě lobbistické skupiny, které vznikly z jiných důvodů a v jiné době, tak spolu tyto skupiny úzce spolupracují a vytyčily si také společné cíle.¹⁷ (McCormick 2012) Silnější z nich ANCA si vytyčila jako hlavní cíl zajištění svobody, nezávislosti a jednoty pro Arménii. *Assembly* prosazuje navíc podporu demokracie a ekonomického růstu v Arménii. Pro arménskou zájmovou skupinu je velmi pozitivní, že tyto dvě lobby spolupracují a každá působí v jiných odvětvích. Lobby ANCA je zaměřená na získání podpory pro Arménii nejen v USA, ale i v dalších státech světa, a proto má své kanceláře například i v západoevropských státech. *Assembly* působí spíše lokálně, tedy jen v některých oblastech USA. (Gregg 2001)

Arménská minorita v USA je velmi malá, tvoří ji necelý půl milionu obyvatel.¹⁸ Na voličskou participaci tudíž také nemá velký vliv, jak již potvrdil Heather S. Gregg, i když větší část Arménů žije buď v Kalifornii, což je stát velký, či ve státě Massachusetts. V Kalifornii žije přes 66 % Arménů, ale z celkového počtu obyvatel tam tvoří pouhých 0,8 %, což je také zanedbatelné. (Tamtéž) Podmínku velikosti Arméni nesplňují, ale strategické rozmístění ano. Není přesně zjištěno, jaké procento populace podporuje politiku USA vůči Arménii, ale Hikmet Eret uvádí, že větší část populace s touto politikou souhlasí a zároveň souhlasí s politikou, jaká byla nastolena směrem k Ázerbajdžánu. (Eret 2014) To je pravděpodobně i z toho důvodu, že Arméni hodně peněz investují do ovlivňování veřejného mínění v USA. V roce 1997 dokonce založili ANI, jehož hlavním cílem je šíření arménských cílů a snaha ovlivňování veřejnosti. (Gregg 2001)

Otázka působení etnických médií na arménskou menšinu v USA nelze zjistit, protože průzkum tuto minoritu nezahrnuje. Na druhé straně tato menšina má poměrně velký prostor pro ovlivňování veřejného mínění v USA, protože řadu médií vlastní. Tato skupina vydává několik svých novin, má zřízené internetové informační servery, a mimo jiné zřídila skupinu ANI na ovlivňování názorů veřejného mínění. (Tamtéž)

---

¹⁷ Vytyčené společné cíle jsou následující: (1) uznání arménské genocidy vládou USA (1915-1922), (2) uznání nezávislosti Národního Karabachu, (3) udržení *Section 907 of Freedom of Support Act*, (4) blokování prodeje zbraní Turecku. (Gregg 2001)

¹⁸ Konkrétně 460, 000 obyvatel. (Tamtéž)

Výbor, který hájí zájmy Arménů v americkém Kongresu má název *Bipartisan Congressional Caucus on Armenian Issues* a v současnosti má 113 členů, což tvoří přes 21% podporu pro arménskou zájmovou skupinu v Kongresu. (Armenian Assembly of America 2014) I když neexistuje další arménská zájmová skupina v USA, která by se neshodovala s cíli studované skupiny, tak z jiných zájmových skupin má ta arménská poměrně silnou opozici. První z nich je lobby ázerbájdžánská, která není ale tak silná, aby mohla prosadit nějaký zákon v rozporu se zájmy lobby arménské. Druhou a silnou opozicí je lobby turecká. (Gregg 2001) Tato lobby je silou často srovnávána s lobby arménskou a řeckou. (McCormick 2012)

Další dva studované faktory jsou následující: důvod příchodu do USA a finanční podpora politikům na předvolební kampaně. Ročně tato skupina přispívá velice málo na kampaně, a to v průměru \$ 26 681. Ačkoliv arménská genocida proběhla již téměř před sto lety, podle H. S. Gregga, Arméni na ni neustále upozorňují a dokonce mají mnoho programů, které vychovávají mladé Armény žijící v USA k tomu, aby se k této otázce stále vraceli a podporovali činnosti arménské zájmové skupiny v USA.¹⁹ (Tamtéž)

4.3 Indická zájmová skupina

Indická zájmová skupina není novým hráčem v USA, ale teprve v roce 2002 se profesionalizovala s vytvoření lobbistické skupiny USINPAC. Cílem bylo sjednotit všechny organizace pod jednu instituci a vytvořit profesionální lobbistický aparát, aby byly zájmy Indů, žijících jak v USA, tak v Indii, dobře reprezentovány. Tvrdí se, že síla této skupiny roste a do budoucna se bude její vliv zvyšovat. (McCormick 2013)

Organizační jednotnost indická zájmová skupina nespĺňuje. Indové v USA jsou rozdělení kvůli různým jazykovým, náboženským, kulturním i profesionálním dimenzím. (Kirk 2008) Někteří Indové se totiž dokážou mobilizovat pod hinduistickou záštitou, zbytek naopak nevyznává hinduismus. (Kurien 2007)

Podmínku strategického geografického rozmístění indické obyvatelstvo splňuje částečně, protože se Indové nekoncentrují převážně v jednom státě, ale naopak jsou rozmístěni po celých USA, jako ve státech Chicago, New York, Detroit, Houston či Kalifornie. (Gottschlich 2006: 18) Nejvíce se jich koncentruje ve státě New York, kde jich žije přes 600 000, což je vzhledem k počtu obyvatel státu New York zanedbatelné.

---

¹⁹ Tato zájmová skupina pořádá například letní školy pro mladé Armény, dále má celou řadu programů, poskytuje stipendia, atd. (Gregg 2001)

Tvoří to tedy téměř 26 % z celkové populace Indů ve Spojených státech amerických. V USA žije přibližně 2 180 000 Indů. (Jones 2010)

39 % dotázaných Američanů vidí Indii a její vliv ve světě spíše pozitivně, kdežto 35 % spíše negativně. Zbytek odpověděl, že neví. (Globescan 2006) Působení etnických médií na Indy žijící v USA nemá takový vliv, jako na silné etnické zájmové skupiny. Jako primární zdroj informací ho považuje pouze 12 % Indů, jako sekundární 51 %. Dohromady tedy tato média mají dosah na 63 % Indů žijících v USA. (NCM 2005) Kvůli nejednotnosti Indů v USA, nemá zatím tato etnická zájmová skupina příliš vliv na to, jaké články a informace vycházejí o Indii v médiích. (Kjøseth 2009)

James M. McCormick tvrdí, že zakladatelé USINPAC dokázali využít situace v USA po 9/11, kdy se stala Indie jedním ze strategických partnerů v boji proti terorismu a byla důležitá zvláště její strategická poloha v regionu. (McCormick 2013)

Ačkoliv některé podmínky síly etnické zájmové skupiny tato indická skupina nespĺňuje, na druhé straně podmínku počtu podporovatelů v Kongresu spĺňuje a řadí ji to na první místo mezi ostatními etnickými skupinami. Výbor, který hájí zájmy Indů má ve Sněmovně reprezentantů 176 kongresmanů a v Senátu 40 senátorů. Takže mají přes 40 % politiků v Kongresu, kteří jsou na straně jejich zájmů. (U. S. – India Friendship Net 2007) Navíc je nutné zmínit, že Indové mají plnou podporu u izraelské lobby. American Jewish Committee společně s USINPAC mají dohodu o spolupráci a dokonce pořádají společné vzdělávací semináře. (Hathaway 2004)

Podmínka opozice mezi samotnou zájmovou skupinou již byla zmíněna, jde tedy o fragmentovanou zájmovou skupinu. (Kirk 2008) Indové jsou také největšími přispěvateli na politické kampaně. Uvádí se, že v průměru za rok přispívají až 6 miliónů dolarů, což je mnohem více, než přispívají ostatní etnické skupiny. (Sharma 2006) Indická lobby má samozřejmě i své odpůrce. Ovšem nejdůležitější z nich je pákistánská zájmová skupina. (LangarHall 2009) Ta se soustředí výhradně na opozici vůči indické lobby a cokoli publikuje, týká se právě jí. (South Asian Academic Journal 2007)

Důvod odchodu Indů z Indie do USA byl, v převážné části případů, z ekonomických důvodů. Ačkoliv se tím síla zájmové skupiny snižuje, tak Mira Kamdar z *Washington Post* dodává, že bychom neměli opomíjet mladé Indy v USA,

kteří mají stále větší chuť se organizovat v zájmové skupině, než tomu bylo u jejich předchůdců. (Kamdar 2007)

4.4 Mexická zájmová skupina v USA

Organizační strukturu mexická zájmová skupina nesplňuje. Jak uvádí Tony Smith „*Mexicko-americké zájmové skupiny nejsou jednotné ve svých cílech, ani v tom, jakou pozici by měli zaujímat v otázce imigrace a dvojího občanství Mexičanů*“ (Smith 2011).

70 % Amerických Mexičanů je rozmístěno ve čtyřech státech USA. 37,3 % v Kalifornii, 21 % v Texasu, 6,3 % v Illinois a 5,4 % v Arizoně. První tři z těchto čtyřech států jsou považovány za státy strategické. Mexičané tvoří 11,2 % z celkového obyvatelstva v Kalifornii, 16,3 % v Texasu a 33 % v Illinois. (Terrazas 2010) V roce 2013 bylo 62 % Američanů spokojeno s politikou vůči Mexiku a 34 % si ji přálo změnit. (The Chicago Council 2013) Jako primární zdroj informací řadí 53 % Amerických Mexičanů svá etnická média, 32 % je vnímá jako sekundární zdroj. Dohromady mají tyto média dosah na 85 % obyvatel mexické minority v USA. (NCM 2005) Mexičané nevydávají tolik novin či zpráv, jako pro-izraelská skupina o Izraeli, či kubánská zájmová skupina o Kubě, tudíž jejich dopad na veřejné mínění v tomto směru je téměř marginální. Ačkoliv těchto médií nevychází mnoho, postupem času se toto číslo zvyšuje. (New America Media 2005)

Mexická zájmová skupina se liší od většiny etnických zájmových skupin v USA. Její nejznámější organizací, či lobby je MALDEF s prioritním cílem zrovnoprávnit postavení Mexičanů ve Spojených státech amerických, nikoliv ovlivňovat politiku přímo v Mexiku. Jak uvádí James McCormick, hlavním cílem této lobby je boj proti imigračním zákonům a také vyřešení otázky hraniční kontroly. Tyto cíle se liší od prioritních zájmů mexických politiků. (Cigler, Loomis 2013) Jedny z konkrétních cílů jsou poskytování vzdělání dětem všech imigrantům a zapojení těchto imigrantů do politického života v USA. (MALDEF 2014)

Zájmy Mexičanů v USA hájí a podporuje v současnosti 25 politiků v Kongresu, což tvoří téměř 4,6 % podporu v Kongresu. (Infoplease 2014) Větším problémem mexické zájmové skupiny je její nejednotnost v zásadních otázkách, než existence nějaké opozice mezi samotnou etnickou skupinou. (Smith 2011)

Zajímavé je srovnat finanční příspěvky mexické zájmové skupiny se silnými skupinami jako je ta pro-izraelská nebo kubánská. Podle organizace Open Secrets totiž tato skupina v žádném analyzovaném období nepřispěla politikům na jejich kampaně.²⁰ (OpenSecrets 2014c)

Protože mexické zájmové skupiny²¹ prosazují hlavně zlepšení podmínek pro imigranty v USA, mají mezi sebou spíše odpůrce jiných zájmových skupin, než skupin etnických. Mezi opozicí hrají roli čtyři zájmové skupiny, které jsou považovány za silnou opozici vůči těmto zájmům Mexických Američanů. Jedná se o *Federal Immigration Workers*, *The Old Guard*, *House Border Hawks* a *Lone-Wolf Senators*. (Fusion 2013)

Počet Mexičanů se v USA stále zvyšuje. V současnosti tam žije podle oficiálních údajů 33,7 milionu Mexičanů. 11,4 milionů se narodilo původně v Mexiku, 22,3 milionu v USA. Převáděno na procenta pouhých 33,83 % Mexičanů v USA pochází z Mexika. 66,17 % je narozených již v USA. (NCM 2005) Převážná většina Mexičanů, kteří přicházejí do USA, jsou chudí a nevzdělaní. Důvodem jejich odchodu z Mexika je snaha o ekonomické zlepšení své situace. (Smith 2001) Mexická menšina tedy v tomto případě nesplňuje podmínku silné zájmové skupiny, protože pokud většina přichází do USA kvůli zlepšení své životní úrovně, budou méně ochotní organizovat se v různých skupinách.

Ačkoliv je mexická zájmová skupina stále považována za slabou, s rostoucí mexickou populací v USA, by mohl růst i její vliv a síla. (McCormick 2013)

4.5 Vietnamská zájmová skupina v USA

Vietnamská menšina nebyla považována za silnou zájmovou skupinu během studené války. Ačkoliv v současnosti její vliv roste, stále se řadí k slabším etnickým sdružením, i když určitý vliv na rozhodování USA v otázce Vietnamu nepopíratelně má. Nejznámější a nejvlivnější vietnamskou zájmovou skupinou je

---

²⁰ Tato práce analyzuje pouze legální příspěvky na kampaně. Jinak by se potvrdilo, že mexická zájmová skupina přispívá na tyto kampaně. Poslední odhalení případu nelegálních příspěvků proběhlo tento rok, kdy byl podnikatel José Susumo Azano Madsura obviněn za nelegální příspěvek ve výši \$120 000. (FBI 2014)

²¹ Mezi dvě jediné známé mexické zájmové skupiny v USA se řadí *Mexican American Legal Defense and Educational Fund* a *National Council of La Raza*. (McCormick 2012: 79–80)

The U. S. – Vietnam Trade Council za jehož hlavní úspěch poslední doby se řadí podepsání BTA mezi Vietnamem a USA v roce 2001. (John 2010)

Vietnamská zájmová skupina v USA je organizačně nejednotná a roztržštěná. (Collet 2010) Vietnamská menšina je docela rovnoměrně rozmístěna po celých USA, i když největší podíl Vietnamců žije buď ve státě Texas, nebo v Minnesotě. (US Census Bureau 2010) Ve státě Minnesota žije téměř 26 % Vietnamců, v Texasu necelých 9 %. Z těchto dvou států je pouze Texas považován za stát strategický, ale tam tvoří pouhé 0,56 % populace, což je zcela zanedbatelný vliv během voleb. V USA žije přibližně 1 100 000 Vietnamců. (Jones 2010)

Během války USA s Vietnamem většina veřejnosti souhlasila s touto zahraniční politikou. V současnosti je americká společnost roztržštěná a není jednotný názor, jestli je taková politika k Vietnamu přínosná, a jestli je vůbec přínosná sama BTA. 44 % tvrdí, že tahle smlouva je přínosná a podporuje ji, 35 % s ní naopak nesouhlasí. 21 % nevědělo. (Pew Research Centre 2006b) Etnická média mají dosah na 80 % Vietnamců žijících v USA. 46 % je bere jako primární zdroj informací, 36 % jako sekundární. (NCM 2005) Stejně jako Mexičané, ani Vietnamci nemají velký vliv na zprávy, které o nich vycházejí v USA. Bylo zjištěno, že celá asijská populace v USA, ačkoliv její počet neustále roste, má malý vliv na média a veřejnost. (June, Lee, Ramakrishnan, Wong 2010)

Od roku 1991 se vztahy USA s Vietnamem zlepšují. Toto etnické sdružení je antikomunistické a snaží se podporovat dodržování lidských práv ve Vietnamu. V dnešní době se také snaží o navázání lepších vztahů, především těch ekonomických, mezi USA a Vietnamem. (Collet 2010) Vietnamská menšina ve volbách volí jak Demokratickou stranu, tak stranu Republikánskou. Avšak její zájmy podporuje pouze 14 politiků v Kongresu, což tvoří pouhá 2,6 % podporovatelů v Kongresu. Všichni tito politici jsou z Republikánské strany a jsou členy výboru nazvaného výbor *U. S. – Vietnam*. (US-Vietnam Trade Council 2014) Na druhé straně pro tuto etnickou zájmovou skupinu je podstatné, že proti ní neexistuje relevantní opozice. Naopak téměř všechny zájmové skupiny, zvláště ekonomické, souhlasily s podepsáním BTA.²² (John 2010) Dále je důležité, že vietnamská zájmová skupina není roztržštěná v tom smyslu, že by existovala jiná vietnamská skupina, která by bojovala proti cílům tohoto

---

²² Mezi ekonomické zájmové skupiny a firmy, které podepsání této dohody podporovaly, patří například Nike, General Electric, atd. (John 2010)

etnického zájmového sdružení. (Collet 2010) *Vietnamese American Political Action Committee* přispívá úplně minimálně politikům během předvolebního období na kampaně. V průměru se jedná o částku \$ 15 210 ročně, což je ve srovnání s ostatními zájmovými skupinami zanedbatelné. (Collet 2010)

Další podmínku vietnamská menšina již splňuje, protože většina Vietnamců přišla žít do USA buď kvůli válce, nebo kvůli nesouhlasu s režimem. Jejich děti s tímto postojem souhlasí. I z toho důvodu je velká část této minority antikomunistická a souhlasí s politikou USA. (Collet 2010)

4.6 Kubánská zájmová skupina v USA

V následující kapitole se autorka zaměří na vznik a strukturu kubánské zájmové skupiny v USA. Poté zhodnotí tuto kubánskou zájmovou skupinu podle výše vytyčených faktorů a zhodnotí, v čem je kubánská skupina v USA specifická oproti jiným studovaným etnickým zájmovým skupinám.

Kubánsko-Americká zájmová skupina je charakterizovaná jako proti-Castrovská, prodemokratická a podporující embargo na Kubě, jejímž hlavním cílem je ovlivňování zahraniční politiky USA vůči Kubě. Tato zájmová skupina není jediná organizace, ale má své členy a podporovatele v Kongresu, mezi Kubánci v exilu, nevládními organizacemi, atd. Mezi její nejznámější lobbistické skupiny patří *The Cuban Democracy Caucus*, *The US-Cuba Democracy*, *The Cuban American National Foundation* a *The Cuban Liberty Council*. Tyto skupiny nepracují odděleně, ale navzájem se podporují, aby byly úspěšnější v plnění svých cílů. (PAC 2014) Proto, abychom mohli říci, že je etnická zájmová skupina silná, jsou společné cíle těchto skupin důležité. Pokud by jedna skupina mezi nimi měla cíle odlišné, síla celé této etnické zájmové skupiny by se podle teorie P. Haneye a W. Vanderbushe snížila. (Haney, Vanderbush 1999)

CANF je považována za lobby nejznámější a nejefektivnější mezi všemi kubánskými lobbistickými skupinami v USA. Záminkou ke zrodu CANF se stal report²³ výboru *Santa Fe* z roku 1980, který kritizuje předchozí vládu Jimmyho Cartera za pasivitu směrem k SSSR během studené války. Tento report doporučil změnit politiku vůči Kubě a to hned v několika ohledech.²⁴ Šlo například o odvolání

---

²³ Tento report byl nazvaný *A New Inter-American Policy for the Eighties*. (Haney, Vanderbush 1999: 346)

²⁴ Report se nezabýval pouze Kubou, ale politikou USA vůči všem státům Střední Ameriky a Karibiku. (Tamtéž)

amerických diplomatů z Kuby, založení rádia s názvem *Radio Free Cuba*, nebo o možnost případné války mezi demokratickými a liberálními Spojenými státy americkými a kubánským režimem. (Haney, Vanderbush 1999)

V té době byla kubánská lobby ještě slabá, velmi fragmentovaná a vůbec nesplňovala podmínku jednotné a silné organizační struktury. Tato zájmová skupina se koncentrovala pouze ve státě Florida. Lobby a celá kubánská zájmová skupina začala sílit díky podpoře prezidenta Ronalda Reagana, který měl zájem zaujmout stejné stanovisko ke kubánskému režimu, jako většina Kubánců v USA. Ovšem jeden ze zakladatelů, Jorge Mas Canoso, toto odmítá a tvrdí, že na založení CANF se podílel pouze on sám společně se svými přáteli.²⁵ K založení CANF došlo mezi léty 1980 a 1981. (Tamtéž) První poradce R. Reagana v otázkách národní bezpečnosti sehrál také roli při vzniku CANF. Dokonce jednomu ze zakladatelů nařídil, „*aby se snažil okopírovat pro-izraelskou lobby, a že mu s tím pomůže*“ (Newshouse citován in Haney, Vanderbush 1999: 348). I to je důvod, proč autorka analyzovala také skupinu pro-izraelskou.

V době, kdy byl R. Reagan prezidentem, tato zájmová skupina naprosto splňovala podmínku stejných zájmů a ideologie se Spojenými státy americkými. Zastupovala zájmy Kubánců žijících jak na Kubě, tak v USA, bojovala proti režimu Fidela Castra a prosazovala dodržování lidských práv na Kubě. R. Reagan v té době podporoval tyto ideje a měl celkově zájem o region Střední Ameriky. Toto poté napsal i ve svých vzpomínkách, kdy podle něj „*jedna z nejfrustrovanějších věcí během osmi let v čele USA byla jeho nemožnost přesvědčit americkou veřejnost a Kongres o jednom z nejvážnějších nebezpečí pro USA, které pro ně může představovat region Střední Ameriky*“ (Reagan in Haney, Vanderbush 1999: 349).

Tato lobby a celkově kubánsko-americká zájmová skupina ovšem neztratila svůj vliv ani po ukončení působení R. Reagana v čele exekutivy USA. Na svých webových stránkách uvádějí, že jejich těžká 32letá práce se vyplácí a díky ní se jim povedla řada úspěchů. (CANF 2014) Mezi léty 1961-1962 bylo americkým režimem vyhlášeno ekonomické embargo pro Kubě a také od této doby dochází ke zmrazení diplomatických vztahů. I díky tlaku kubánské lobby došlo v letech 1992 a následně 1996 k zprůsnění embarga na Kubě. V roce 1992 byl vydán *Cuba Democracy Act*

---

²⁵ Zakladatelé CANF Jorge Mas Canoso, Raul Masvidal a Carlos Salmon bývali často nazýváni jako „*tři miamští podnikatelé*“. (Tamtéž)

a o čtyři roky později *Helms-Burton Act*. V těchto dokumentech je mimo jiné napsané, že ke zrušení ekonomického embarga dojde poté, co na Kubě proběhnou spravedlivé a svobodné volby a také dojde k přechodu ze současného režimu na režim demokratický.²⁶ (Lee 2014) Pro rozšiřování svých cílů mezi veřejnost bylo zřízeno v osmdesátých letech *Radio Marti* a *TV Marti*. Tyto rádia působí i současně. (Haney, Vanderbush 1999).

Prvním faktorem při posuzování síly etnických skupin je jejich organizační síla. Pro-izraelská skupina tuto podmínku, podle mnoha autorů, kteří ji zkoumali, splňuje.²⁷ To je důvodem, proč se ji ostatní etnické skupiny snaží napodobit. Organizační struktura kubánské zájmové skupiny již byla analyzována P. Haneyem a W. Vanderbushem. Podle jejich studie bylo zjištěno, že kubánská zájmová skupina v USA splňuje podmínku organizační síly a prakticky kopíruje organizační strukturu skupiny pro-izraelské. Podle organizační jednotnosti proto srovnávají kubánskou lobby CANF s pro-izraelskou AIPEC. Organizace zahrnuje legálně oddělené subjekty, které jim umožňují rozdělit zdroje osvobozené od daní mezi vzdělávací aktivity a aktivity lobbingu. (Haney, Vanderbush 1999) Prezident R. Reagan podporoval vývoj kubánské zájmové skupiny a hlavně její lobbistické aktivity, a proto vyzval Bernarda Barnetta,²⁸ aby pomohl Jorge Mas Canosovi²⁹ přetvořit slabou kubánskou lobby na silnou, po vzoru té pro-izraelské. CANF je tedy strukturovaný jako AIPAC, to znamená, že má oddělený výzkum, lobbing a organizace zabývající se financováním. Peníze jsou rozdělovány přes *Free Cuba Political Action Committee*, lobbing má na starosti *Cuban American Foundation* a CANF slouží jako organizace podporující výzkum a vzdělání v této oblasti. (Tamtéž) Na druhé straně existuje organizace *Cuba Democracy Political Action Committee*, která nesouhlasí s ekonomickým embargem pro Kubu. (Bachelet 2006) Kromě ní existují další zájmové skupiny, které nemají z ekonomického embarga užitek, proto by jej chtěly zrušit. Jedná se o *U. S. Chamber of Commerce* a zájmovou skupinu *Agribusiness*. I když tyto skupiny jsou považované za silné, tak T. Ruberzer ve své studii zjistil, že nebrání kubánské lobby v prosazování

---

²⁶ Mezi další podmínky těchto aktů bylo zařazeno dodržování lidských práv, svoboda tisku, shromažďování, projevu, atd. (Lee 2014)

²⁷ Jde například o J. J. Mearsheimera a S. M. Walta. (Mearsheimer, Walt 2006)

²⁸ Bernard Barrett je jeden z odborníků pro-izraelské lobbistické skupiny AIPEC, který přispěl k tomu, aby byl AIPEC organizačně jednotný. (Haney, Vanderbush 1999)

²⁹ Jorge Mas Canosa je považován za jednoho ze zakladatelů CANF mezi léty 1980-1981. Také byl považován za jednoho z nejsilnějších lídrů etnické lobby. Zemřel v roce 1997. (Leogrande 2013)

svých zájmů, protože tato opozice je velmi rozptýlená, což znamená, že skupiny mají mnoho zájmů, než aby se zaměřily primárně na problematiku kubánského embarga. Na tomto základě nepovažuje žádnou opozici za dostatečně silnou, aby mohla oponovat zájmům kubánské lobby. (Ruberzet 2011) S ohledem na všechny zmíněné informace může autorka tvrdit, že první z několika podmínek síly etnické zájmové skupiny je v případě kubánské zájmové skupiny splněna. Zároveň velmi napodobuje skupinu pro-izraelskou.

Ačkoliv žije v USA pouze kolem 1,5 milionu Kubánců, tato menšina zaujímá strategické státy v USA. Podle *Pew Research* žije nejvíce Kubánců na Floridě (5,8 % z celkové populace), v New Jersey (0,9 %), v Nevadě (0,5 %), v New Yorku (0,4 %) a Distric of Columbia (0,3 %). (Pew Research 2006) Právě Florida, New York a New Jersey patří mezi pět největších států USA, které tvoří téměř jednu třetinu členů Kongresu. (Ambrosio 2002: 11) Podle *Pew Research* z roku 2004 žilo v té době v USA 1, 448 684 Kubánců. Autorka tento údaj převedla na procenta a zjistila, že Kubánci jsou rozmístěni jednotně, kdy přes 68 % z nich žije na Floridě, což je třetí stát v USA, ve kterém se volí nejvíce Kongresmanů.³⁰ Dále v New Jersey žije přes 5,5 % Kubánců, ve státě New York téměř 5,4 % a v Kalifornii přes 5 % Kubánců. (Pew Research 2004) I tuhle stanovenou podmínku tedy Kubánci splňují.

Jako třetí z faktorů, pomocí nichž autorka posuzuje sílu etnických zájmových skupin, je schopnost ovlivňovat veřejné mínění. Tento faktor je rozdělen do třech proměnných. Za prvé jde o názor veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči státu, který etnická skupina zastupuje. Za druhé se jedná o působení etnických médií na veřejnost. A jako poslední je poměr, v jakém informace o daném státě vycházejí přímo z rukou etnických zájmových skupin. P. J. Haney a W. Vanderbush se zabývali vlivem kubánské skupiny na veřejné mínění a zjistili, že 80 % veškerých zpráv o Kubě v USA vychází právě z CANF. (Haney, Vanderbush 1999) Pokud pouhých 20 % informací o Kubě v USA vychází z jiných zdrojů než z CANF, můžeme se domnívat, že vliv Amerických Kubánců na veřejné mínění ve Spojených státech amerických není opomenutelný.

Pohled veřejnosti na politiku USA vůči Kubě se značně liší, jak v čase, tak v odpovědích na různé otázky. V současnosti by si 69 % Američanů přálo navázat

---

³⁰ Z celkového počtu 435 volených Kongresmanů, kteří mají právo ve Sněmovně reprezentantů hlasovat, se jich na Floridě volí 27, stejně jako v New Yorku. (Infoplease 2010)

diplomatické vztahy s Kubou a 28 % Američanů na tuto otázku odpovědělo negativně. Názor veřejnosti se ale podle průzkumů rapidně změnil. V roce 1996 si navázání diplomatických vztahů s Kubou přálo pouhých 40 % respondentů. Oproti tomu v roce 1999 jich už bylo 67 %. (Fisk 1999: 9) V této změně může hrát roli více faktorů jako například smrt lídra CANF Jorge Mas Canosy v roce 1997, zvyšující se počet Kubánců narozených přímo v USA, kteří nemají s Kubou již takové vazby jako jejich rodiče či prarodiče, apod. Autorka bude pracovat s nejnovějšími daty a průzkumy. Další otázkou je, jak moc si přeje veřejnost změnit vztahy s Kubou, protože pouhých 49 % dotázaných si přeje zrušit embargo vůči Kubě, a 48 % nikoliv. (World Public Opinion 2009) Ačkoliv by si tedy téměř 70 % Američanů přálo navázat diplomatické vztahy s Kubou, tak pouhá polovina by rovněž chtěla zrušit ekonomické embargo. Ovšem pro navázání diplomatických vztahů je otázka embarga zcela zásadní. (Tamtéž) Z toho důvodu autorka bude pracovat s odpověďmi týkajícími se zrušení embarga, protože pokud si lidé přejí uchovat embargo, souhlasí s cíli CANF a naopak.

Podle zjištění organizace *Bendixes & Associates For New California Media* mají etnická média v USA velký vliv, protože 87 % všech dospělých z některé z etnických menšin je jejich primárním konzumentem. Hispánská menšina je na vrcholu mezi přistěhovalci z jiných regionů, protože 55 % z nich sleduje pouze etnická média a 32 % dospělých z hispánské menšiny považuje etnická média jako sekundární zdroj informací. Kubánci jsou mezi nimi nejaktivnější, protože celých 67 % Kubánců má přístup na kubánská média a zároveň je považuje za primární zdroj svých informací. Jako sekundární zdroj informací jej považuje 23 % Kubánců, tudíž kubánská etnická média sleduje 90 % Kubánců v USA. (NCM 2005)

Kubánská zájmová skupina se naprosto ztotožňuje s hodnotami USA, kdy je pro ně, stejně jako pro Spojené státy americké, demokracie velmi důležitá. Přímou na webových stránkách CANF najdeme mezi jeho prioritami podporu demokracie, svobody a dodržování lidských práv. (CANF 2014) V tomto ohledu se arménská lobby velmi podobá lobby kubánské. Obě tyto lobby pocházejí ze zemí, které jsou nedemokratické, a jeden z jejich vytyčených cílů je podpora demokratických hodnot ve své zemi. Rozdíl se ovšem nachází v tom, jakým způsobem chtějí tuto demokratizaci uskutečnit. Lobby kubánská chce udržet embargo pro Kubu, kdežto lobby arménská se snaží o větší materiální podporu pro Arménii. (Gregg 2001)

Dalším důležitým faktorem je zjistit počet Kubánců v Kongresu a také, jestli jsou tam někteří politici bojující proti zájmům kubánské lobby. V Kongresu je řada výborů a skupin. Jednou z nich je právě *Congressional Cuba Democracy Caucus*, jehož hlavním cílem je rozšiřovat debatu a aktivitu směrem k transformaci kubánského režimu na režim demokratický. (Sires 2014). V Senátu je v současnosti sedm senátorů členem tohoto výboru a ve Sněmovně reprezentantů je 18 kongresmanů. (Bachelet 2014)

Finanční příspěvky na politické kampaně jsou podle Petra Smitha významným zdrojem potencionálního vlivu ve Washingtonu. (Smith in Ruberzer 2011: 2) Vztah mezi příspěvkem na kampaně a hlasováním v Kongresu T. Ruberzer potvrdil ve své studii o kubánské zájmové skupině. Ti politici, kteří od této skupiny dostali finanční příspěvek, hlasovali pro to, aby embargo pro Kubu nebylo zrušeno. Předpoklad, že finanční příspěvky na kampaně mají vliv na sílu etnické skupiny, tak potvrdil. (Ruberzer 2011) V této bakalářské práci bude udělán průměr finančních příspěvků etnických lobbistů na politické kampaně pouze za posledních pár let. Kubánská zájmová skupina od ledna 2001 do ledna 2010 v průměru ročně přispěla více jak \$ 326 458 těmto politikům. (Influence Explorer 2014)

Důvodem příchodu většiny Kubánců do USA byla politická imigrace, která proběhla v několika vlnách. Podle sociologa Silvia Pedraza-Baleya byla tato emigrace z Kuby velkou ztrátou pro kubánský režim, protože ve velkém případě odešli vzdělaní a zámožní Kubánci. To liší Kubánce například od Mexičanů či Indů, jež přišli do USA převážně kvůli zlepšení své finanční situace. (Smith 2001) Primárním cílem Kubánců nebylo zlepšení ekonomické situace, ale nesouhlas s režimem. Navíc byla imigrace Kubánců v době studené války velmi významnou vzpruhou pro Spojené státy americké. Kubánská emigrace proběhla v několika vlnách. První započala s říjnem 1960, kdy na Kubě docházelo k znárodňování továren. Druhá vlna proběhla od dubna 1961 do října 1962. V této vlně emigrovala především střední třída. Další vlna byla v letech osmdesátých a v této době již dochází k založení CANF. (Pedraza-Baley 1985) Díky tomu Kubánci splňují jeden z požadavků silné zájmové skupiny. Ovšem nelze opomenout, že od první vlny emigrace uběhlo již několik desítek let, a proto dochází ke snižování procenta imigrantů, kteří přišli z Kuby, a naopak se zvyšuje počet Kubánců, kteří se narodili již v USA. Podle posledního průzkumu Pew Centre Research, 63 % Kubánců je stále v politickém exilu a 37 % z nich tvoří Kubánci narození v USA. (Pew Research 2006a) Ovšem na druhé

straně i mladí Kubánci narození již v USA podporují aktivity této zájmové skupiny i z toho důvodu, že její lídři používají velmi často důvěrné a mnohdy citlivé argumenty, a tím se liší od ostatních lídrů etnických zájmových skupin. Snad jen s výjimkou lobby pro-izraelské, jejíž projevy jsou také často emočně zabarvené. (Haney, Vanderbush 1999)

5. Hodnocení síly etnických zájmových skupin v USA dle vytyčených faktorů

V následující kapitole bude autorka zjišťovat, zda existuje příčinný vztah mezi silou etnické zájmové skupiny a jednotlivými faktory, které si autorka vytyčila. Jinými slovy, zda se změnou těchto faktorů se odliší také síla etnické zájmové skupiny. Pro každý faktor bude vytvořena tabulka. V levé části tabulky budou seřazeny jednotlivé etnické zájmové skupiny podle síly. Toto pořadí vychází ze studií více autorů, kteří se na něm shodli.³¹ V prostřední části tabulky budou zájmové skupiny seřazeny podle jednotlivých faktorů od těch, které ho nejvíce splňují, po ty, které ho splňují nejméně, nebo vůbec. Některé etnické skupiny mohou, v určitém faktoru, dosáhnout shodného výsledku, proto se v tabulce nachází také číslování od 1 do 6, kdy některé skupiny mohou mít stejné číslo. Číslo jedna znamená, že tato skupina splňuje tento faktor nejvíce, ta, která dostane číslo šest, naopak nejméně. Autorka se snažila vytvořit u všech faktorů pořadovou proměnnou, ale v některých případech tato možnost nebyla možná, proto v nich pracuje pouze s nominální proměnnou. U jednotlivých faktorů tento postup bude odůvodněn.

---

³¹ Jedná se například o P. Haney a W. Vanderbushe či J. McCormicka. (Haney, Vanderbush 1999; McCormick 2012; McCormick 2013)

5.1 Organizační jednotnost a síla

Tabulka 4

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle organizační síly a jednotnosti	Pořadí síly zájmové skupiny podle organizační síly a jednotnosti	Organizační síla a jednotnost
1	Izraelská	1	Izraelská ³²	1
2	Kubánská	1	Kubánská ³³	1
3	Arménská	1	Arménská ³⁴	1
4	Indická	2	Indická ³⁵	0
5	Mexická	2	Mexická ³⁶	0
6	Vietnamská	2	Vietnamská ³⁷	0

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Mezi organizační jednotností a silou etnické zájmové skupiny existuje kauzalita, protože tři zájmové skupiny, které jsou považované za silné, tuto podmínku splňují. Naopak středně silná indická a slabé skupiny mexická a vietnamská tuto podmínku nesplňují. Tato nezávisle proměnná je seřazena nominálně, protože doposud nebyl popsán postup, jak by se dala vyjádřit pomocí pořadí. (University of Texas 2009) Kubánská zájmová skupina první z kritérií síly etnické zájmové skupiny splňuje. Právě toto kritérium je i samotnými tvůrci této teorie hodnoceno jako jedno z nejdůležitějších. (Haney, Vanderbush 1999) Tři etnické zájmové skupiny, jež jsou hodnoceny jako silné, toto první kritérium splňují. Tito autoři, při studiu kubánské zájmové skupiny, zjistili, že tato skupina prakticky kopíruje v organizační jednotnosti skupinu pro-izraelskou. (Tamtéž)

---

³² Organizační jednotnost a strukturu u pro-izraelské skupiny potvrdil již Patric Haney a Water Vanderbush. (Haney, Vanderbush 1999)

³³ (Tamtéž)

³⁴ (McCormick 2012; McCormick 2013)

³⁵ (Tamtéž)

³⁶ (Smith 2011)

³⁷ (Collet 2011)

5.2 Jednotnost místa a voličské participace

Tabulka 5

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle jednotnosti místa a voličské participace	Pořadí síly zájmové skupiny podle jednotnosti místa a voličské participace	Jednotnost místa a voličské participace
1	Izraelská	1	Kubánská	84 % ³⁸
2	Kubánská	2	Arménská	66 % ³⁹
3	Arménská	3	Mexická	65 % ⁴⁰
4	Indická	4	Izraelská	61 % ⁴¹
5	Mexická	5	Indická	26 % ⁴²
6	Vietnamská	6	Vietnamská	9 % ⁴³

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Z hlediska této podmínky se pozice silných zájmových skupin změnilo, ačkoliv tři silné skupiny zaujaly první čtyři místa, izraelská zájmová skupina skončila právě až na místě čtvrtém. Mexická zájmová skupina přeskočila i skupinu izraelskou a její hodnoty byly téměř shodné s hodnotami arménské zájmové skupiny. Důvodů, proč k tomuto jevu došlo, mohlo být několik. I když je počet Mexičanů rozmístěn procentuálně ve více strategických státech USA, než počet Izraelců, může v případě mexické populace dojít k jevu, že tato skupina není tak politicky aktivní, jako například skupina izraelská. Jinak všechny silné skupiny mají podobné rozmístění členů své minority ve strategických státech. Mezi skupinou silných zájmových sdružení je rozdíl několika procent (s výjimkou skupiny kubánské), stejně jako mezi skupinou slabších zájmových skupin. Naopak mezi skupinou silných a skupinou slabších zájmových skupin je rozdíl téměř 30%. (Gottschlich 2006; Gregg 2001; Jewish Virtual Library 2014a; Pew Research 2006; Terrazas 2010)

³⁸ (Pew Research 2006)

³⁹ (Gregg 2001)

⁴⁰ (Terrazas 2010)

⁴¹ (Jewish Virtual Library 2014a)

⁴² (Gottschlich 2006)

⁴³ (US Census Bureau 2010)

Kubánská zájmová skupina skončila podle tohoto faktoru na prvním místě. Tato skupina je rozmístěna převážně ve čtyřech strategických státech. Nejvíce Kubánců, a to 68 %, žije ve státě Florida, dále 5,5 % v New Yorku, 5,4 % v New Jersey a 5 % v Kalifornii. (Pew Research 2006)

5.3 Názor veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči studovanému státu

Tabulka 6

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle názoru veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči studovanému státu	Pořadí síly zájmové skupiny podle názoru veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči studovanému státu	Názoru veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči studovanému státu
1	Izraelská	1	Izraelská	63 % ⁴⁴
2	Kubánská	2	Mexická	62 % ⁴⁵
3	Arménská	3	Kubánská	48 % ⁴⁶
4	Indická	4	Vietnamská	44 % ⁴⁷
5	Mexická	5	Indická	39 % ⁴⁸
6	Vietnamská	6	Arménská	nezjištěno

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Procenta uvedená u jednotlivých skupin v tomto případě znamenají, kolik procent společnosti v USA souhlasí se zahraniční politikou vůči státu zastupovaném etnickou minoritou. V tomto případě nebyl nalezen kauzální vztah mezi názory veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči státu zastupovaném etnickou menšinou a pořadím síly těchto etnických sdružení. Navíc tyto případy nejsou podle autorky příliš srovnatelné z následujících důvodů. Za prvé, mexické skupině nejde primárně o ovlivňování zahraniční politiky USA vůči Mexiku, ale o asimilaci Mexičanů žijících v USA. (The Chicago Council 2013) Za druhé jde o porovnání kubánské zájmové skupiny a skupiny vietnamské. Ta kubánská je řazena k silným zájmovým etnickým skupinám v USA, kdežto ta vietnamská ke slabým. Ovšem podle tohoto faktoru skupina vietnamská skončila jen těsně za skupinou kubánskou. Může to být z toho

⁴⁴ (Jewish Virtual Library 2014b)

⁴⁵ (The Chicago Council 2013)

⁴⁶ (Public World Opinion 2009)

⁴⁷ (Pew Research 2006b)

⁴⁸ (Globescan 2006)

důvodu, že ekonomické embargo propagované kubánskou skupinou je ekonomicky nevýhodné pro USA. (Mearshemeier, Walt 2006) Naopak bilaterální smlouva BTA mezi Vietnamem a USA byla pro USA výhodnější. (John 2010) Autorka by ze zmiňovaných důvodů pro další zkoumání doporučila buď tuto proměnnou blíže definovat, nebo ji úplně vypustit.

5.4 Působení etnických médií na etnickou minoritu

Tabulka 7

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle působení etnických médií na etnickou minoritu	Pořadí síly zájmové skupiny podle působení etnických médií na etnickou minoritu	Působení etnických médií na etnickou minoritu
1	Izraelská	1	Izraelská	69 % ⁴⁹
2	Kubánská	2	Kubánská	67 % ⁵⁰
3	Arménská	3	Mexická	53 % ⁵¹
4	Indická	4	Vietnamská	46 % ⁵²
5	Mexická	5	Indická	12 % ⁵³
6	Vietnamská	6	Arménská	nezjištěno

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Ačkoliv etnická média mají dosah na většinu obyvatel etnické menšiny, autorka do tabulky zahrnula hodnoty udávající, že tato menšina považuje etnická média za primární zdroj informací. Tedy, procenta v tabulce znamenají, kolik členů etnické minority sleduje svá etnická média v USA a zároveň je považuje jako primární zdroj informací. Mezi nimi již najdeme kauzalitu, kdy se zaměnila pouze mexická a indická skupina. (New American Media 2005) Důvodem mohou být jazykové schopnosti obou minorit. Kubánská skupina zaujala druhé místo, hned po skupině pro-izraelské. Je nutné zdůraznit, že je tu analyzován pouze primární zdroj informací.

⁴⁹ (Cooperman, Smith 2013)

⁵⁰ (New American Media 2005)

⁵¹ (Tamtéž)

⁵² (Tamtéž)

⁵³ (Tamtéž)

Tudíž pokud autorka sečte dosah kubánských médií na svou minoritu, která ho považuje i jako sekundární zdroj informací, mají tato média dosah na 90 % Kubánců žijících v USA. (Tamtéž) Autorka sama přidala tuto proměnnou do výzkumu a po potvrzení kauzality mezi silou etnických zájmových skupin a tímto faktorem, doporučuje její zařazení do dalších zkoumání síly etnických zájmových skupin, protože se ukázal příčinný vztah mezi touto proměnnou a silou etnických zájmových skupin. Dále proto, že na základě médií si etnická menšina může vytvářet názory na tuto problematiku.

5.5 Vliv etnické zájmové skupiny na média v USA

Tabulka 8

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle vlivu etnické skupiny na média v USA	Pořadí síly zájmové skupiny podle vlivu etnické skupiny na média v USA	Vlivu etnické skupiny na média v USA
1	Izraelská	1	Izraelská ⁵⁴	1
2	Kubánská	2	Kubánská ⁵⁵	1
3	Arménská	3	Arménská ⁵⁶	1
4	Indická	4	Indická ⁵⁷	0
5	Mexická	4	Mexická ⁵⁸	0
6	Vietnamská	4	Vietnamská ⁵⁹	0

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

U tohoto faktoru můžeme také vidět kauzalitu mezi nezávisle proměnnou, která je v tomto případě vliv etnické zájmové skupiny na média v USA a závisle proměnnou. U prvních dvou skupin bylo možné zjistit, kolik procent informací vychází v médiích v USA o daném státě přímo z rukou etnické zájmové skupiny. U zbytku k tomu nebyla potřebná data, proto se autorka rozhodla seřadit tyto skupiny na základě nominální proměnné, kdy číslo 1 znamená, že tato skupina má vliv na

⁵⁴ (Mearsheimer, Walt 2006)

⁵⁵ (Bachelet 2006)

⁵⁶ (Gregg 2001)

⁵⁷ (Kjolseth 2009)

⁵⁸ (New American Media 2005)

⁵⁹ (June, Lee, Ramakrishnan, Wong 2010)

informace, které vychází v USA o jejím státě, číslo 0 znamená opak. Tři silné skupiny mají vliv, kdežto středně silná a dvě slabé tento vliv nemají. Pro-izraelská zájmová skupina má vliv až na 92 % informací, které o ní vycházejí v médiích o jejím státě. (Meirshmeier, Walt 2006) Studovaná skupina kubánská má dosah až na 80 % informací. (Bachelet 2006) I tuto proměnnou by autorka doporučovala zahrnout do studií síly etnických zájmových skupin. Nejen, že se ukázala kauzalita na těchto šesti studovaných případech, ale co vychází za informace v médiích, může mít poté vliv na formování názoru veřejnosti na danou problematiku.

5.6 Počet podporovatelů v Kongresu

Tabulka 9

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle podporovatelů v Kongresu	Pořadí síly zájmové skupiny podle podporovatelů v Kongresu	Podporovatelé v Kongresu
1	Izraelská	1	Indická	40 % ⁶⁰
2	Kubánská	2	Izraelská	39 % ⁶¹
3	Arménská	3	Arménská	21 % ⁶²
4	Indická	4	Kubánská	4,7 % ⁶³
5	Mexická	5	Mexická	4,6 % ⁶⁴
6	Vietnamská	6	Vietnamská	2,6 % ⁶⁵

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Procenta v pravé části tabulky vyjadřují, jakou má podporu daná zájmová skupina u politiků v Kongresu. Autorka vyhledala všechny politiky, jak ze Sněmovny reprezentantů, tak ze Senátu, kteří jsou oficiálními podporovateli zájmů těchto etnických zájmových skupin. Poté toto číslo převedla na procenta. I v tomto případě autorka spatřuje určitou kauzalitu, kde jedinou odchylkou je skupina kubánská, která skončila na čtvrtém místě a indická, která místo čtvrtého místa předběhla i skupinu

⁶⁰ (U. S. – India Friendship Net 2007)

⁶¹ (AIPEC 2013)

⁶² (Armenian Assembly of America 2014)

⁶³ (Sires 2014)

⁶⁴ (Infoplease 2014)

⁶⁵ (U.S. - Vietnam Trade Council 2014)

izraelskou. (Sires 2014) Autorka tento faktor nepovažuje za dostatečně vysvětlující sílu zájmové skupiny. Ačkoliv má kubánská lobby málo podporovatelů hlásících se přímo k jejím cílům, tak je silná. Vhodnější by bylo neptat se přímo na podporovatele, nýbrž spíše zjistit, kterým politikům během kampaní etnická skupina přispívala, a jak tito politici poté hlasovali. Zda v zájmu této skupiny, nebo nikoliv. Pokud se k určité zájmové skupině hlásí malé procento podporovatelů, nemusí to hned znamenat, že ti, co ji oficiálně nepodporují, budou hlasovat proti jejím zájmům.

5.7 Opozice mezi etnickou zájmovou skupinou

Tabulka 10

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle opozice mezi etnickou zájmovou skupinou	Pořadí síly zájmové skupiny podle opozice mezi etnickou zájmovou skupinou	Opozice mezi etnickou zájmovou skupinou
1	Izraelská	1	Izraelská ⁶⁶	1
2	Kubánská	1	Kubánská ⁶⁷	1
3	Arménská	1	Arménská ⁶⁸	1
4	Indická	1	Vietnamská ⁶⁹	1
5	Mexická	2	Indická ⁷⁰	0
6	Vietnamská	2	Mexická ⁷¹	0

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

V tomto případě jsou proměnné seřazeny nominálně. Aby mohly být seřazeny pořadově, muselo by být vytvořeno pravidlo, jak spočítat sílu opozice. Podle dostupných informací autorka pouze zjistila, zda v jednotlivé etnické zájmové skupině je opozice, nebo všechny její složky spolupracují a mají vytyčené stejné cíle. Také tu záleží na tom, jestli je daná opozice silná či slabá. (Haney, Vanderbush 1999) Tři silné

⁶⁶ (Mearsheimer, Walt 2006)

⁶⁷ (Ruberzet 2011)

⁶⁸ (Gregg 2001)

⁶⁹ (Collet 2010)

⁷⁰ (Kirk 2008)

⁷¹ (Smith 2011)

zájmové skupiny nemají mezi sebou silnou opozici, naopak středně silná indická a slabá mexická tuto opozici mají. (Collet 2010; Kirk 2008; Smith 2011) Jedinou výjimku tvoří skupina vietnamská, která je považovaná za slabou, ale opozici uvnitř této skupiny nemá. (Collet 2010) U studované kubánské zájmové skupiny existuje jedna skupina nazvaná *Cuba Democracy Political Action Committee*, která nesouhlasí s embargem vůči Kubě, ale na druhé straně souhlasí s ostatními vytyčenými cíli. (Bachelet 2006) T. Ruberzet po studii této opozice zjistil, že kubánská lobby nemá mezi sebou žádnou silnou opozici, která by mohla bránit v prosazování jejich zájmů. (Ruberzet 2011)

5.8 Opozice mezi jinými zájmovými skupinami

Tabulka 11

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle opozice mezi jinými zájmovými skupinami	Pořadí síly zájmové skupiny podle opozice mezi jinými zájmovými skupinami	Opozice mezi jinými zájmovými skupinami
1	Izraelská	1	Izraelská ⁷²	1
2	Kubánská	1	Kubánská ⁷³	1
3	Arménská	1	Vietnamská ⁷⁴	1
4	Indická	2	Arménská ⁷⁵	0
5	Mexická	2	Indická ⁷⁶	0
6	Vietnamská	2	Mexická ⁷⁷	0

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Číslo 1 znamená, že opozice mezi etnickou zájmovou skupinou a jinými zájmovými skupinami je buď slabá, nebo vůbec neexistuje. 0 znamená, že opozice vůči studované zájmové skupině existuje a zároveň je považovaná za silnou. Silné skupiny pro-izraelská a kubánská nemají proti sobě relevantní opozici, která by mohla

⁷² (Mearsheimer, Walt 2006)

⁷³ (Ruberzet 2011)

⁷⁴ (John 2010)

⁷⁵ (Gregg 2001)

⁷⁶ (LangarHall 2009)

⁷⁷ (Fusion 2013)

zabránit v prosazování jejich zájmů. (Mearshemeier, Walt 2006; Rubertz 2011) Slabá mexická a středně silná indická tato opozici naopak mají. (Fusion 2013; LangarHall 2009) Opět se tu našly dvě výjimky. Vietnamská zájmová skupina nemá vůči své politice opozici mezi ostatními zájmovými skupinami. (Gregg 2001) Naopak silná arménská má proti sobě silnou tureckou opozici. (John 2010) Důvodem mohou být prosazované cíle těmito skupinami. Arméni prosadili BTA, která je výhodná pro mnoho ekonomických subjektů v USA. (Gregg 2001) Arméni naopak mimo jiné prosazují finanční podporu USA pro svou zemi. (John 2010)

5.9 Finanční podpora na politické kampaně

Tabulka 12

Pořadí sily zájmové skupiny	Pořadí sily zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí sily zájmové skupiny podle finanční podpory na politické kampaně	Pořadí sily zájmové skupiny podle finanční podpory na politické kampaně	Finanční podpora na politické kampaně
1	Izraelská	1	Indická	8 000 000 ⁷⁸
2	Kubánská	2	Izraelská	2 989 920 ⁷⁹
3	Arménská	3	Kubánská	326 458 ⁸⁰
4	Indická	4	Arménská	26 681 ⁸¹
5	Mexická	5	Vietnamská	152 ⁸²
6	Vietnamská	6	Mexická	Nepřispívá ⁸³

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Uvedené hodnoty v tabulce znamenají průměr, kolik jednotlivé zájmové skupiny přispívají ročně v dolarech na předvolební kampaně politiků. U některých skupin bylo možné dohledat potřebná data až do současnosti, u některých pouze do

⁷⁸ (Sharma 2010)

⁷⁹ (MapLight 2014)

⁸⁰ (Influence Explorer 2014)

⁸¹ (McCormick 2012)

⁸² (Collet 2010)

⁸³ (Open Secrets 2014c)

roku 2010. Proto je tento průměr udělán za posledních deset let, tedy od roku 2000 po rok 2010. Seřazení zůstalo stejné, až na lobby indickou, která přispívá ze všech studovaných skupin nejvíce. (Influence Explorer 2014; McCormick 2012) To může vysvětlovat, proč má indická zájmová skupina také nejvíce podporovatelů v Kongresu. (U. S. – India Friendship Net 2007) Kubánská zájmová skupina sice přispívá méně než skupina pro-izraelská, na druhé straně ale mnohonásobně více než ostatní slabé etnické skupiny. (Influence Explorer 2014)

5.10 Důvod imigrace do USA

Tabulka 13

Pořadí síly zájmové skupiny	Pořadí síly zájmové skupiny podle vytyčeného pořadí	Pořadí síly zájmové skupiny podle důvodu imigrace do USA	Pořadí síly zájmové skupiny podle důvodu imigrace do USA	Důvod imigrace do USA
1	Izraelská	1	Izraelská ⁸⁴	1
2	Kubánská	1	Kubánská ⁸⁵	1
3	Arménská	1	Arménská ⁸⁶	1
4	Indická	1	Vietnamská ⁸⁷	1
5	Mexická	2	Indická ⁸⁸	0
6	Vietnamská	2	Mexická ⁸⁹	0

Zdroj: autorka na základě (Haney, Vanderbush 1999) (citováno 10. 3. 2014)

Tento faktor byl přidán autorkou, která se stejně jako James M. Lindsay domnívá, že důvod z jakého přišla etnická menšina žít do USA, má vliv na jev, jakým způsobem bude tato menšina aktivní v politice a zda vůbec bude aktivní. (Lindsay citován in Wilson 2004: 144) I v tomto případě se mezi sebou prohodila jen skupina indická a vietnamská, jinak toto pořadí zůstalo. Důležité je také zjistit, jak s těmito zájmy konkrétních zájmových skupin souhlasí mladí lidé jednotlivě

⁸⁴ (Pew Research 2013)

⁸⁵ (Pew Research 2006a)

⁸⁶ (Gregg 2001)

⁸⁷ (Collet 2010)

⁸⁸ (Kamdar 2007)

⁸⁹ (Smith 2001)

minority, narozeni přímo v USA. Ačkoliv například od první kubánské migrace uplynula již řada let a stále roste počet Kubánců narozených již v USA, tak kubánská skupina dbá na to, aby se mladí Kubánci ztotožňovali s cíli jejich zájmové skupiny. (Pew Research 2006a) Stejně tak to bylo zjištěno i u zájmové skupiny pro-izraelské a arménské. (John 2010)

Závěr

Tato bakalářská práce je případovou studií kubánské zájmové skupiny v USA. Podle Ronalda Hrebena se vliv zájmových skupin na politiku v USA stále zvyšuje. Spojené státy americké, jak již bylo zmíněno v teoretické části práce, splňují takové podmínky, jež umožňují etnickým menšinám v USA prosazovat svoje zájmy. James Lindsay dodává, že etnické zájmové skupiny prakticky řídí zahraniční politiku USA vůči svému státu, či dokonce vůči celému regionu. To je i jedním z důvodů, proč se autorka rozhodla sepsat bakalářskou práci na dané téma.

Autoři, zabývající se silou etnických zájmových skupin v USA, vytvořili žebříček těchto skupin od nejsilnějších po ty nejslabší.⁹⁰ Studovaná skupina kubánská skončila na druhém místě, hned za skupinou pro-izraelskou. Cílem této práce bylo zjistit, jaké faktory způsobují různou sílu etnických zájmových skupin, a jak tyto faktory v praxi ovlivňují skupinu kubánskou. Autorka pracovala s teorií Patrica Haneye a Walta Vanderbushe, jež posuzuje sílu etnických zájmových skupin podle několika proměnných. Z nich následně vytvořila hypotézy, jejichž platnost ověřovala v analytické části práce. Dva z těchto faktorů síly etnické zájmové skupiny nebyly v práci ověřovány a jeden byl naopak přidán. Tudíž nebyla ověřována velikost zájmové skupiny, protože již někteří autoři potvrdili,⁹¹ že velikost etnické skupiny nemá vliv na její sílu. Thomas Ambrosio dodává, že více záleží na tom, jestli je etnická menšina rozmístěna ve strategických státech USA, než jestli je z hlediska počtu velká. Dále byla vyřazena podmínka shodné ideologie. Tato podmínka říká, jestliže budou hodnoty etnické zájmové skupiny shodné s hodnotami USA, bude tato skupina silnější. Autorka nevyvrací toto tvrzení, ale nezahrnuje tuto proměnnou do výzkumu kvůli její nejednoznačnosti. Uvádí příklad, kdy kubánská i arménská zájmová skupina mají shodné hodnoty s USA a oběma jde o prosazení demokratizace ve své zemi. Avšak způsoby, jak toho chtějí dosáhnout, jsou různé. Zatímco kubánská skupina požaduje trvalý přerušování ekonomických i diplomatických vztahů mezi USA a svým státem, arménská naopak prosazuje finanční podporu od USA pro svou zemi. K tomuto výčtu přidala autorka další faktor, jež považuje za důležitý při posuzování síly etnické zájmové skupiny. Jedná se o důvod, proč přišla tato etnická skupina žít do USA. Pokud etnikum přijde pouze kvůli zlepšení své ekonomické situace, je méně

---

⁹⁰ Jedná se například o Patrica Haneye a Walta Vanderbushe či Jamese M. McCormicka. (Haney, Vanderbush 1999; McCormick 2012; McCormick 2013)

⁹¹ Například Thomas Ambrosio. (Ambrosio 2002)

pravděpodobné, že se bude sdružovat v různých organizacích a bude politicky aktivní. Pokud naopak skupina musela odejít ze své země ze závažných důvodů, jako třeba z důvodu války, genocidy, atd., bude se pravděpodobně chtít více podílet na prosazování v zahraniční politice USA vůči svému státu.

Práce je členěna na část teoretickou a část analytickou. V teoretické části byl vysvětlen pojem zájmových a lobbistických skupin. Také došlo k uvedení do problematiky etnických zájmových skupin v USA. Poslední kapitola teoretické části práce se již věnovala teorii Patrica Haneye a Walta Vanderbushe. V této části bylo vysvětleno, jak autorka operacionalizuje nezávisle proměnné (tedy jednotlivé faktory), které mají variaci závisle proměnné (síly etnické zájmové skupiny) vysvětlovat. V analytické části práce došlo ke zkoumání těchto proměnných na šesti různých zájmových skupinách, které byly seřazeny podle síly. Důraz byl kladen na kubánskou zájmovou skupinu, kdy ty ostatní byly analyzovány pouze pro lepší pochopení situace, v jaké se ta kubánská nachází.

Závisle proměnná v této analýze byla síla etnické zájmové skupiny. Nezávisle proměnnou byly jednotlivé faktory vycházející z teorie síly etnických zájmových skupin. Autorka vybrala tři silné etnické zájmové skupiny, jednu středně silnou a dvě slabé. Navíc bylo mezi nimi možné sestavit pořadí těchto skupin od nejsilnější, jež dostala číslo jedna, po nejslabší, jež získala číslo 6. Na tomto pořadí se již v předchozích analýzách shodlo více autorů. Jako poslední tento žebříček stanovil James M. McCormick v roce 2013.

Pořadí je následující:

- 1) Pro-izraelská zájmová skupina
- 2) Kubánská zájmová skupina
- 3) Arménská zájmová skupina
- 4) Indická zájmová skupina
- 5) Mexická zájmová skupina
- 6) Vietnamská zájmová skupina

Pro-izraelská skupina byla již v roce 1998 hodnocena jako nejsilnější mezi etnickými zájmovými skupinami. Později o její síle napsali například John J. Mearshmeier a Stephen M. Walt. I James M. McCormick ji řadí na první místo z hlediska její síly, a píše, že na druhé místo spadá kubánská zájmová skupina, která je té pro-izraelské podobná. Na třetí místo byly zařazeny tři zájmové skupiny: arménská, turecká a řecká. Poslední dvě skupiny nebyly analyzovány v této práci z více důvodů.

Za prvé, není mezi nimi určeno, která ze skupin je silnější. Naopak jsou považovány za podobné. Za druhé, kvůli rozsahu práce. Autorka chtěla vytvořit žebříček etnických zájmových skupin od nejsilnějších po nejslabší, nikoliv srovnávat mezi sebou podobně silné zájmové skupiny. Za třetí, autorka si vybrala arménskou skupinu kvůli poslední stanovené hypotéze, která se týká důvodu příchodu etnické skupiny do USA. Ačkoliv uběhlo několik desetiletí od arménské genocidy, mladí Arméni narození již v USA se na tuto genocidu neustále odvolávají. Indická zájmová skupina je společně s mnoha dalšími považovaná za středně silnou. Mezi nimi ovšem není stanoveno, které jsou silnější. J. McCormick ovšem píše, že její síla a vliv se bude postupně zvyšovat, proto jí byl věnován prostor i v této práci. Mexická zájmová skupina je řazena k slabším zájmovým skupinám, stejně jako ta vietnamská, ale na druhé straně by jí podle Jamese M. McCormicka měla být věnována větší pozornost, protože se také neustále zvyšuje její síla a vliv.

V práci šlo o případovou studii, proto kubánské skupině byl věnován největší prostor. Ostatní skupiny byly zkoumány jen z toho důvodu, aby mohla být lépe vystihnuta specifika kubánské zájmové skupiny, a zároveň aby se zjistilo, zda existuje příčinný vztah mezi jednotlivými faktory a pořadím síly etnických zájmových skupin.

Organizační síla a jednotnost je mnoha autory považována jako jeden z nejdůležitějších faktorů, který ovlivňuje sílu těchto skupin. Autorka proto stanovila následující hypotézu: *Čím je etnická zájmová skupina organizačně jednotnější a zároveň neexistuje opozice mezi ní samotnou či mezi ní a jinou zájmovou skupinou, tím je tato skupina silnější.* V tomto případě autorka zjistila, že existuje kauzalita mezi organizační jednotností a silou zájmových skupin. Tři silné zájmové skupiny totiž tuto podmínku splňují, tři slabší ne. Zajímavým zjištěním byla podobnost organizační struktury a jednotnosti mezi pro-izraelskou skupinou a skupinou kubánskou. Právě kubánská zájmová skupina, která byla ještě v devadesátých letech považována za slabou, byla vystavěna po vzoru skupiny pro-izraelské a v současnosti je řazena na druhé místo z hlediska síly. Opozice mezi samotnou etnickou skupinou je důležitý faktor. Silné tři skupiny nemají mezi sebou opozici, slabé ano, až na výjimku vietnamské skupiny, která je jednotná. I když většina etnických zájmových skupin má opozici v některé z jiných zájmových skupin, je důležité, zda je tato opozice relevantní. Pouze arménská a vietnamská skupina nespĺňují pořadí síly zájmových skupin, protože arménská má silnou opozici, vietnamská nemá.

Ačkoliv při porovnávání faktoru jednotnosti místa voličské participace mezi jednotlivými skupinami se pořadí těchto skupin změnilo, tak autorka musí poznamenat, že tři silné skupiny zůstaly na prvních třech místech. Navíc, není tak velký rozdíl mezi těmito silnými skupinami a poté mezi skupinami slabšími, kdy v obou případech je rozdíl pouhých několika procent. Avšak rozdíl mezi skupinou těch silných a slabých je téměř 30%. Kubánská skupina je v tomto případě na prvním místě, protože členové jejího etnika jsou rozmístěni převážně ve čtyřech strategických státech.

Faktor názoru veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči danému státu, který zájmová skupina zastupuje, je také určitě zásadním faktorem, ovšem v tomto případě autorka nespátřuje kauzalitu. Stanovená hypotéza zní: *Čím více veřejnost souhlasí se zahraniční politikou USA vůči státu, který etnická zájmová skupina zastupuje, tím je tato skupina silnější.* Autorka si není zcela vědoma, zda jsou tyto případy srovnatelné z následujících důvodů. Mexické zájmové skupině nejde primárně o ovlivňování zahraniční politiky USA vůči Mexiku, ale o asimilaci Mexičanů v USA. Kubánská zájmová skupina zase podporuje embargo, které je pro USA ekonomicky nevýhodné. Naopak BTA smlouva mezi Vietnamem a USA byla pro Spojené státy americké, jak již bylo zmíněno v předchozí části práce, výhodná. Pro další zkoumání by autorka doporučila buď tuto proměnnou úplně vypustit, nebo ji lépe definovat.

Naopak v působení etnických médií na etnickou minoritu autorka kauzalitu spatřuje. Autorka ověřovala tezi: *Čím větší mají dopad etnická média na svou etnickou minoritu, tím více je etnická zájmová skupina silnější.* Jedinou odchylkou, jak by se tato hypotéza dala falzifikovat, je středně silná zájmová skupina indická, která tuto podmínku nespĺňuje. Může tu jít například o rozdílnou jazykovou úroveň mezi skupinami. Kubánci byli hned druhou skupinou v pořadí etnických minorit sledující nejvíce svá etnická média. Tato média sleduje 90 % Kubánců v USA, což je řadí na vrchol mezi ostatními hispánskými skupinami. I ve vlivu etnické zájmové skupiny na média existuje příčinný vztah. Autorka potvrdila tezi, že: *Čím více má etnická zájmová skupina vliv na informace, které vycházejí v médiích o jejich státě, tím je tato skupina silnější.* Silné skupiny mají vliv na zprávy, které vycházejí o jejich zemi v USA, slabé nikoliv. Autorka si je vědoma důležitosti této proměnné. Za největší slabinu považuje fakt, že autoři uvádějí pouze, jestli má etnická skupina vliv na média a informace v nich vycházející, nebo ne. Nešlo dohledat, jakým způsobem k takovým závěrům došli, proto se v této práci muselo vycházet pouze s jejich tvrzeními.

Další teze zní: *Čím více je v Kongresu podporovatelů etnické zájmové skupiny, tím je tato skupina silnější.* Počet podporovatelů zájmové skupiny v Kongresu ukázal, že zájmová skupina indická jich má nejvíce, což by nevadilo, protože je považována za rostoucí a středně silnou. Avšak lobby kubánská má těchto podporovatelů méně než 5 %. Ačkoliv má studovaná kubánská lobby pouze 5 % podporovatelů v Kongresu, kteří se přímo hlásí k jejím cílům, tak je silná. Relevantnější by bylo zjistit, kterým politikům během kampaní etnická skupina přispívala, a jak tito politici poté hlasovali. Jinými slovy, zda hlasovali v zájmu této skupiny, nebo proti ní. Autorka je toho názoru, že pokud se k určité zájmové skupině hlásí malé procento podporovatelů, nemusí to hned znamenat, že ti, co nejsou jejími přímými podporovateli, budou hlasovat proti jejím zájmům.

Další stanovená hypotéza zní: *Čím více etnická zájmová skupina financuje kampaně politiků, tím je tato skupina silnější.* Z hlediska finančních příspěvků pořadí síly etnických zájmových skupin také odpovídá pořadí, v jakém přispívají politikům. Jedinou výjimkou je lobby indická, která přispívá nejvíce. Možná i z toho důvodu má nejvíce oficiálních podporovatelů v Kongresu. Až na tuto výjimku je pořadí shodné s pořadím skupin závisle proměnné a autorka tu spatřuje příčinný vztah mezi finančními příspěvky etnické skupiny na kampaně a silou této skupiny.

Poslední hypotézu již přidala sama autorka práce: *Čím více členů etnické minority emigrovalo do USA ze závažných důvodů, jako z porušování lidských práv, kvůli válce, atd. tím je etnická zájmová skupina silnější.* Důvod odchodu do USA zcela jistě také hraje roli při posuzování síly zájmových skupin, protože tři silné skupiny dříve motivovaly jiné podmínky, než ekonomické. Je důležité zmínit i jev mladých členů etnické skupiny, jež s rodnou zemí svých rodičů nemají již takové vazby. Jedná se převážně o Kubánce, Armény a Izraelce. Na druhé straně bylo zjištěno, že jsou vychovávaní tak, aby souhlasili s cíli své zájmové skupiny a podporovali jejich prosazování.

Kubánská zájmová skupina, která je považovaná za druhé nejsilnější etnické sdružení v USA, splňuje podmínky většiny faktorů ovlivňujících sílu zájmových skupin. První z nich je považován za nejdůležitější. Jde o organizační sílu, jednotnost, neexistenci opozice jak mezi samotnou kubánskou zájmovou skupinou, tak mezi kubánskou skupinou a ostatními zájmovými skupinami. Kubánská zájmová skupina v tomto případě kopíruje skupinu pro-izraelskou. Dokonce profesionálové, kteří vystavěli strukturu pro-izraelské lobby, byli vyzváni, aby pomohli vytvořit podobnou

strukturu pro lobby kubánskou. Dalším faktorem je splnění podmínky jednotnosti místa. Kubánci v tomto případě dominují mezi ostatními studovanými zájmovými skupinami, protože skončili na prvním místě. 84 % Kubánců žije v jednom ze čtyř strategických států. Dokonce kolem 68 % žije v jediném strategickém státě, jímž je stát Florida. Zkoumáním bylo potvrzeno, že na sílu etnické zájmové skupiny má vliv, kolik procent menšiny sleduje svá etnická média v USA a také jaké procento zpráv o daném státě, jež tato etnická skupina reprezentuje, vychází přímo z rukou těchto lobbistů. Kubánci byli hned druhou skupinou v pořadí etnických minorit, která sleduje nejvíce svá etnická média. Tato média sleduje 90 % Kubánců v USA. Dále společně s pro-izraelskou skupinou a arménskou skupinou mají vliv na informace vycházející o jejich státě. Kubánská zájmová skupina má podporovatelů v Kongresu méně než 5 %, neznamená to ovšem, že politici nehlasují v jejich zájmu, protože z hlediska finanční podpory těmto politikům na kampaně se autorčina hypotéza potvrdila. Kubánci přispívají ročně méně než nejsilnější pro-izraelská skupina, ale mnohonásobně více než slabé etnické zájmové skupiny. Poslední hypotéza, týkající se důvodu příchodu Kubánců do USA, je v tomto případě také splněna. Ačkoliv například od první kubánské migrace uplynula již řada let a stále roste počet Kubánců narozených již v USA, tak kubánská skupina dbá na to, aby se mladí Kubánci ztotožňovali s cíli jejich zájmové skupiny.

Autorka považuje faktory P. Haneye a W. Vanderbushe za přínosné, i když by je doporučila aktualizovat a upravit podle návrhu v analytické části této práce. Vliv etnických zájmových skupin na politiku USA a hlavně tu zahraniční politiku, je studován až během několika posledních let. Navíc tato teorie vzniká až v roce 1999, proto se může předpokládat, že k jejímu vylepšení teprve dojde. Pro další zkoumání by autorka doporučila následující. Za prvé, lépe definovat faktor názoru veřejnosti na zahraniční politiku USA vůči státu, zastupovaném etnickou menšinou. Další možností je tento faktor vypustit z analýzy. Po studiu mexické zájmové skupiny autorka zjistila, že této skupině nejde primárně o ovlivnění zahraniční politiky USA vůči Mexiku, ale o dodržování práv pro svou menšinu v USA. Za druhé, autorka nespátřuje kauzalitu mezi počtem podporovatelů etnické skupiny v Kongresu a její silou. Doporučuje tento faktor spojit s finančními příspěvky etnické skupiny na politické kampaně. Operacionalizovat by se tento faktor dal pomocí zjištění, kolik jim tato skupina přispívá, a jestli pak politici hlasují v jejich zájmu. Dále autorka doporučuje dva způsoby, jak by se dalo pokračovat v tomto bádání. První možností může být

zabývat se vždy jen jedním faktorem, který vychází z této teorie a prozkoumat ho více dopodrobna. Druhou možností je zjištění kauzality mezi těmito jednotlivými faktory a silou etnické zájmové skupiny kvantitativně, tedy na všech případech etnických zájmových skupin, které se vyskytují v USA.

Prameny a literatura

Literatura

Abe, Shinzo. 2010. „Ethnic Lobbies in America: Outsourcing U.S. Foreign Policy?“ [online] *Strategic Culture Foundation* [cit. 28. 1. 2014]. Dostupné z: <http://www.strategic-culture.org/news/2010/01/23/6392.html>.

Ahrari, Mohammed. 1987. *Ethnic Groups and U. S. Foreign Policy*. London: Greenwood Publishing Group.

Ambrosio, Thomas. 2002. *Ethnic Identity Groups and U. S. Foreign Policy*. London: Greenwood Publishing Group.

Bachelet, Pablo. 2006. „Complaint Filed Against Cuban Lobbying Group.“ *Latin American Studies* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.latinamericanstudies.org/exile/pac.htm>.

Bachelet, Pablo. 2007. „Battle Over Cuba Policy Heats Up.“ *Latin American Studies* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.latinamericanstudies.org/exile/pac.htm>.

Baumgartnerová, Alice. 2013. „Islámská lobby v USA.“ *Vysoká škola ekonomická Praha* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.vse.cz/vskp/show_evskp.php?evskp_id=38273.

Brzezinski, Zbigniew. 2004. *The Choice: Global Domination or Global Leadership*. New York: Basic Books.

Cigler, Allen, Burdett A. Loomis. 2013. *Interest Group Politics*. Washington, D. C.: CQ Press.

Collet, Christian. 2010. „Ethnic Lobbies, American Foreign Policy and the Electoral Connection: The Case of Vietnamese Americans and US-Vietnam Relations in Congress.“ *International Christian University* [online] [cit. 24. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.christiancollet.com/files/APSA2010.pdf>.

Council of Foreign Relations. 2014. „Experts: James M. Lindsay.“ *Council of Foreign Relations*: [online] [cit. 1. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.cfr.org/experts/us-foreign-policy-congress-president-politics/james-m-lindsay/b2719/bio>.

Cuban American National Foundation. 2014. „Discover our mission.“ *Cuban American National Foundation*: [online] [cit. 1. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.canf.org/about-us/>.

DeSipio, Luis. 2006. „Latino Civic and Political Participation.“ *National Centre For Biotechnology Information* [online] [cit. 4. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK19906/>.

Eret, Hikmet. 2014. „Nagorno-Karabakh Issues.“ [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.news.az/articles/politics/86754>.

FBI. 2014. „Mexican Businessman Indicted in Broadening Campaign Finance Investigation.“ *FBI* [online] [cit. 19. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.fbi.gov/sandiego/press-releases/2014/mexican-businessman-indicted-in-broadening-campaign-finance-investigation>.

Fiala, Petr, Klaus Schubert. 2000. *Moderní analýza politiky*. Brno: Barrister & Principal.

Fisk, W. Daniel. 1999. „Cuba and American Public Opinion“. [online] [cit. 19. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.ascecuba.org/publications/proceedings/volume9/pdfs/fisk.pdf>.

Fusion. 2013. „Grassroots Activists and 4 Other Groups Against Immigration Reform.“ *Fusion* [online] [cit. 20. 3. 2014]. Dostupné z: <http://fusion.net/justice/story/grassroots-activists-forces-immigration-reform-15426>.

Globescan. 2006. „U. S. Continues to Get Low Marks.“ *Globescan* [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.globescan.com/news_archives/bbc06-3/.

Gottschlich, Pierre. 2008. „The Indian Diaspora in the United States of America: An Emerging Political?“ [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: <http://knowledge.sagepub.com/view/tracing-an-indian-diaspora/n9.xml>.

Gregg S., Heather. 2001. „Divided They Conquer: The Success of Armenian Ethnic Lobbies in US.“ [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: <http://intersci.ss.uci.edu/wiki/eBooks/Articles/Success%20of%20Armenian%20Lobbies%20Gregg.pdf>.

Haney, Patric, Walt Vanderbush. 1999. „The Role of Ethnic Interest Groups in U.S. Foreign Policy: The Case of Cuban American National Foundation.“ [online] [cit. 8. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.jstor.org/discover/10.2307/2600759?uid=3737856&uid=2129&uid=2&uid=70&uid=4&sid=21103685455273>.

Hathaway, Robert M. 2004. „Washington’s New Strategic Partnership.” [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.eledu.net/rrcusrn_data/Washington's%20new%20strategic%20partnership.pdf.

Hispanic PR Blog. 2010. „MALDEF, ACLU And NILC Gear Up For Future Legal Challenge to Arizona Racial Profiling Law.“ *Hispanic PR Blog* [online] [cit. 20. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.hispanicprblog.com/race-in-america/maldef-aclu-and-nilc-gear-up-for-future-legal-challenge-to-arizona-racial-profiling-law.html>.

History Learning Site. 2013. „The Six Day War.“ *History Learning Site* [online] [cit. 26. 1. 2014]. Dostupné z: http://www.historylearningsite.co.uk/six_day_war_1967.htm.

Hrebenar, Ronald J. 1997. „Interest Group Politics in America“ [online]. [cit. 24. 2. 2014]. Dostupné z: <http://books.google.cz/books?id=nOGSAAQBAJ&pg=PA147&lpg=PA147&dq=ethnic+lobbies+in+comparison&source=bl&ots=->

nFENztugH&sig=4ZMWVFyhNNLjq4PxjdhsB9KMID0&hl=cs&sa=X&ei=LDALU_iQItCv4QT2yYGoDQ&ved=0CJABEOgBMA44Cg#v=onepage&q=ethnic%20lobbies%20in%20comparison&f=false.

Huntington, Samuel. 2004. „The Hispanic Challenge.“ *Foreign Policy* [online] [cit. 4. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.foreignpolicy.com/articles/2004/03/01/the_hispanic_challenge.

Chernetsová, Ksenyia. 2007. „Teorie zájmových skupin.“ [online] [cit. 12. 2. 2014]. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/79178/fss_m_b1/text_diplomove_prace.txt.

Iowa State University. 2014. „James M. McCormick.“ *Iowa State University*. [online] [cit. 24. 2. 2014]. Dostupné z: <http://www.public.iastate.edu/~jmmcc/>.

Jewish Virtual Library. 2014b. „U. S. Middle East Policy.“ *Jewish Virtual Library* [online] [cit. 16. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/US-Israel/pousmep.html>.

Jiménez, Tomás R. 2011. „Immigrants in the United States: How Well Are They Integrating into Society?“ *Migration Policy Institute* [online] [cit. 19. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.migrationpolicy.org/research/immigrants-united-states-how-well-are-they-integrating-society>.

John G., Eric. 2010. „The U. S.-Vietnam Trade Agreement: The Interest Group Success Niche.“ *National Defense University* [online] [cit. 24. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=1&ved=0CCwQFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.dtic.mil%2Fcgi-bin%2FGetTRDoc%3FAD%3DADA442144&ei=Hh8wU_fpf7Lb7AbQrYHIBg&usg=AFQjCNE_oXsQ9myG3-YTIK8EVce13AJtg&sig2=nlRDu2tGSmK5jMc3Koye5Q&bvm=bv.62922401,d.Yms

Kamdar, Mira. 2007. „Forget the Israel Lobby: The Hill's Next Big Players Is Made in India.“ *Washington Post* [online] [cit. 24. 3. 2014]. Dostupné z:

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/09/28/AR2007092801350.html>.

Kirk, Jason. 2008. „Indian Americans and the U.S.-India Nuclear Agreement: Consolidation of an Ethnic Lobby?“ *Foreign Policy* [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1743-8594.2008.00070.x/abstract>.

Kjølseth, Hans Christians. 2009. „The Indian American Lobby and the U. S. - India Nuclear Deal.“ *University of Oslo*. [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/14999/MasteroppgavenFerdig.pdf?sequence=2>.

Kunštát, Daniel. 2006. „Instituce zprostředkování zájmů: strany a zájmové skupiny.“ *Naše společnost* 4 (2): 14—20. [online] [cit. 1. 3. 2014]. Dostupné z: http://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c3/a3957/f11/100060s_Instituce%20zprostredkovani.pdf.

Kurien A., Prema. 2007. „Who speaks for Indian Americans? Religion, Ethnicity and Political Formation.“ *American quarterly* 59 (3) [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: http://muse.jhu.edu/login?auth=0&type=summary&url=/journals/american_quarterly/v059/59.3kurien.html.

Laboutková, Šárka, Karel B. Müller, Petr Vymětal. 2010. *Lobbing v moderních demokraciích*. Praha: Grada Publishing a.s.

Laboutková, Šárka. 2010. „Typologie zájmových skupin.“ *Institut pro evropskou politiku*. [online] [cit. 13. 12. 2013]. Dostupné z: <http://www.europeum.org/doc/pdf/laboutkova-zajmove-skupiny.pdf>.

Langar Hall. 2009. „The India Lobby and U. S. Foreign Policy.“ *Langar Hall* [online] [cit. 24. 3. 2014]. Dostupné z: <http://thelangarhall.com/india/the-india-lobby-and-us-foreign-policy/>.

Lee, Brianna. 2014. „U. S.-Cuba Relations.“ *Council of Foreign Relations* [online] [cit. 21. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.cfr.org/cuba/us-cuba-relations/p11113>.

Leogrande, M. William. 2013. „The Cuban Lobby.“ *Foreign Policy* [online] [cit. 4. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.foreignpolicy.com/articles/2013/04/11/the_cuba_lobby_jay_z.

Lijphart, Arend. 1971. „Comparative Politics and the Comparative Method.“ *The American Political Science Review* 65 (3): 682—693. [online] [cit. 1. 3. 2014]. Dostupné z: <http://dcpis.upf.edu/~raimundo-viejo/docencia/girona/Lijhardt.pdf>.

Lindsay, James M. 2002. „Getting Uncle Sam’s Ear: Will Ethnic Lobbies Cramp America’s Foreign Policy Style?“ *Brookings* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.brookings.edu/research/articles/2002/12/winter-diplomacy-lindsay>.

Madison, James. 1787. „The Federalist No. 10.“ *Constitution Society* [online] [cit. 21. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.constitution.org/fed/federa10.htm>.

MALDEF. 2014. „Mission Statement.“ *Mexican American Legal Defense and Educational Fund* [online] [cit. 19. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.maldef.org/about/mission/index.html>.

McCormick M., James. 2012. *The Domestic Sources of American Foreign Policy: Insights and Evidence*. Plymouth: Rowman & Littlefield Publishers, Inc.

McCormick M., James. 2013. *American Foreign Policy and Process*. Plymouth: Cengage Advantage.

Mearsheimer, John J., Stephen M. Walt. 2006. „The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy.“ *Middle East Policy* 8 (3). [cit. 21. 3. 2014]. Dostupné z: <http://mearsheimer.uchicago.edu/pdfs/A0040.pdf>.

Musilová, Lucie. 2009. „Lobbing zájmových skupin.“ *Masarykova Univerzita v Brně* [online] [cit. 21. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=1&ved=>

0CC0QFjAA&url=http%3A%2F%2Fis.muni.cz%2Fth%2F100139%2Fesf_m%2FLobbying_zajmovych_skupin.doc&ei=OmcsU-y1LeOw4QTMvIDoAg&usg=AFQjCNEF3tFJduxcryQVIx3ua2Fbl4jo_g&sig2=gpZW1SFRs3ZFJWA4r09FMQ&bvm=bv.63316862,d.bGE.

Newhouse, John. 2009. "Diplomacy, Inc. The Influence of Lobbies on U.S. Foreign Policy" *Foreign Affairs* [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.viet-studies.info/kinhte/Diplomacy_Inc_FA.pdf.

Oak Parc Unified School Discrit. 2014. „Iron Triangle Model.“ *Oak Parc Unified School Discrit.* [online] [cit. 6. 3. 2014]. Dostupné z: https://www.google.cz/search?/complete/search?client=hp&hl=cs&gs_rn=37&gs_ri=hp&tok=wNQNP9Xzn8nXOj8rWEYQkQ&cp=249&gs_id=4&xhr=t&q=The%20%E2%80%9CIron%20Triangle%E2%80%9D%20is%20a%20model%20of%20the%20policy-making%20process%20that%20emphasizes%20the%20mutually%20beneficial%20roles%20played%20by%20Interest%20Groups%2C%20Congressional%20Committees%2C%20and%20Bureaucratic%20Agencies%20in%20formulating%20and%20implementing%20federal%20policies%20and%20programs.%20%20&ech=1&psi=u40YU8efM8KJ4gTOIIDYDg.1394118077152.1&msg=NCSR&noj=1&ei=u40YU8efM8KJ4gTOIIDYDg.

OpenSecrets. 2014c. „Mexican American Political Association.“ *OpenSecrets* [online] [cit. 19. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.opensecrets.org/pacs/pacgot.php?cycle=2008&cmte=C00424663>.

Pedraza-Baley, Silvio. 1985. „Cuba's Exiles: Portrait of a Refugee Migration.“ *Department of Sociology Washington University* [online] [cit. 13. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.latinamericanstudies.org/exile/portrait.pdf>.

Pinková, Aneta. 2009. „Pluralismus a korporativismus: využitelnost klasických modelů zájmové politiky jako rámce pro empirický výzkum.“ *Central European Political Studies Review* 11 (4) [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.cepsr.com/clanek.php?ID=383>.

Ruberzer, Trevor. 2011. „Campaign Contributions and U. S. Foreign Policy Outcomes: An Analysis of Cuban American Interests.“ [online] [cit. 13. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/25766257>.

Říchová, Blanka. 2002. *Přehled moderních politologických teorií*. Praha: Portál.

Shain, Yossi. 1999. „Marketing the American Creed Abroad (Diasporas in the U.S. and their Homelands)” *Cambridge University Press* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: [http://www.google.cz/books?hl=cs&lr=&id=8pqj8GFCg7MC&oi=fnd&pg=PR9&dq=Marketing+the+American+Creed+Abroad+\(Diasporas+in+the+U.S.+and+their+Homelands%E2%80%9D&ots=1ieBchxLVW&sig=YMF0GbfLSE88RnOfFZrGEnE75Wk&redir_esc=y#v=onepage&q=Marketing%20the%20American%20Creed%20Abroad%20\(Diasporas%20in%20the%20U.S.%20and%20their%20Homelands%E2%80%9D&f=false](http://www.google.cz/books?hl=cs&lr=&id=8pqj8GFCg7MC&oi=fnd&pg=PR9&dq=Marketing+the+American+Creed+Abroad+(Diasporas+in+the+U.S.+and+their+Homelands%E2%80%9D&ots=1ieBchxLVW&sig=YMF0GbfLSE88RnOfFZrGEnE75Wk&redir_esc=y#v=onepage&q=Marketing%20the%20American%20Creed%20Abroad%20(Diasporas%20in%20the%20U.S.%20and%20their%20Homelands%E2%80%9D&f=false).

Sharma, Kapil (2004). „Indian Americans and the 2004 Election”, *ORF Monitor* 1 (23): 8—12. [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.asian-nation.org/2004-elections.shtml>.

Sires, Albio. 2014. „Caucuses and Coalitions.“ [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://sires.house.gov/in-the-house/caucuses-and-coalitions>.

Smith, Tonny. 2011. „Ethnicity, Immigration, and The American National Community .“ *Centre for Immigration Studies* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: <http://cis.org/NationalCommunity-EthnicityImmigration>.

South Asia Academic Journal. 2007. “Working For India or Against Islam? Islamophobia in Indian American Lobbies. ” *South Asia Academic Journal* [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: <http://samaj.revues.org/262>.

Spark Notes. 2014. „Types of Interest Groups.“ *Spark Notes* [online] [cit. 6. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.sparknotes.com/us-government-and-politics/american-government/interest-groups/section1.rhtml>.

Terrazas, Aaron. 2010. „Mexican Immigrants in the United States.“ *Migration Policy Institute* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.migrationpolicy.org/article/mexican-immigrants-united-states-0>.

The Economist Intelligence Unit. 2011. *The Economist Intelligence Unit's Index of Democracy 2011*. New York: Shutterstock.

The Chicago Council. 2013. „American Views Toward Mexico.“ *The Chicago Council* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: http://www.thechicagocouncil.org/files/Studies_Publications/TaskForcesandStudies/American_Views_toward_Mexico.aspx.

The University of Utah. 2014. „The University of Utah: Ronald John Hrebendar.“ *The University of Utah*: [online] [cit. 1. 3. 2014]. Dostupné z: https://faculty.utah.edu/u0029583-RONALD_JOHN_HREBENAR/teaching/index.html.

Tocqueville, Alexis. 1992. *Demokracie v Americe*. Praha: Lidové noviny.

University of Texas. 2009. „Interest groups“ *University of Texas* [online] [cit. 25. 4. 2014]. Dostupné z: http://texaspolitics.laits.utexas.edu/5_printable.html.

U. S. – India Friendship Net. 2007. „U. S. – India Friendship.“ *U. S. – India Friendship Net*. [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: <http://usindiafriendship.blogspot.cz/>.

U. S.-Cuba Democracy Pac. 2014. „What is a PAC?“ *U.S.-Cuba Democracy Pac* [online] [cit. 4. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.uscubapac.com/statementofpurpose2.html>.

US-Vietnam Trade Council. 2014. „Congressional Caucus.“ *US-Vietnam Trade Council*. [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.usvtc.org/us-vietnam/caucus/>.

Wilson G., James. 1995. *Jak se vládne v USA*. Victoria: Victoria Publishing.

Wilson, J. Ernest. 2012. *Diversity and U.S. Foreign Policy*. Maryland: Routledge.

Yen, Hope. 2014. „White Becoming the Minority Among U.S. Population Under Five.“ *TPM News* Dostupné z: <http://talkingpointsmemo.com/news/whites-becoming-the-minority-among-u-s-population-under-five>.

Prameny

Armenian Assembly of America. 2014. „Congressional Caucus on Armenian Issues.“ *Armenian Assembly of America* [online] [cit. 26. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.aaainc.org/index.php?id=39>.

Bendixen & Associates For New California Media. 2005. „The Ethnic Media in America: The Giant Hidden in Plain Sight.“ *Bendixen & Associates For New California Media* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.npr.org/documents/2005/jul/ncmfreport.pdf>.

Bussiness Pundit. 2011. „Ten of the Biggest Lobbies in Washington.“ *Bussiness Pundit* [online] [cit. 27. 1. 2014]. Dostupné z: <http://www.businesspundit.com/10-of-the-biggest-lobbies-in-washington/>.

Central Intelligence Agency. 2014. „The World Factbook.“ [online] Langley: Central Intelligence Agency [cit. 28. 1. 2014]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/fields/2075.html>.

Cooperman, Alan, Greg Smith. 2013. „A Portrait of Jewish Americans.“ *Pew Centre Research* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z:

<http://www.pewforum.org/2013/10/01/jewish-american-beliefs-attitudes-culture-survey/>.

Fortune. 1998. „AARP Tops FORTUNE's List of Most Powerful Lobbying Groups for the Second Consecutive Year.“ *Fortune*. [online] [cit. 27. 1. 2014]. Dostupné z: <http://www.prnewswire.com/news-releases/aarp-tops-fortunes-list-of-most-powerful-lobbying-groups-for-the-second-consecutive-year-77412747.html>.

Influence Explorer. 2014. „Contributions.“ *Influence Explorer* [online] [cit. 13. 3. 2014]. Dostupné z: <http://data.influenceexplorer.com/contributions/#b3JnYW5pemF0aW9uX2Z0PVVTLUN1YmEIMjBEZW1vY3JhY3klMjBQQUMmZ2VuZXJhbF90cmFuc2FjdGlvbl90eXBIPWFsbA=>.

Infoplease. 2014. „Hispanics in the 113th Congress.“ *Infoplease* [online] [cit. 19. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.infoplease.com/us/government/113-congress-hispanics.html>.

Infoplease. 2014. „Mexicans in U. S. Congress.“ *Infoplease* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.infoplease.com/ipa/A0933896.html>.

Jewish Virtual Library. 2014a. „Jewish Population in the United States, by State.“ *Jewish Virtual Library* [online] [cit. 16. 3. 2014]. Dostupné z: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/US-Israel/usjewpop.html>.

Jones A., Nicolas. 2010. „The Asian Population in the United States: Results from the 2010 Census.“ *U. S. Census Bureau*. [online] [cit. 23. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.ssa.gov/aapi/2010census-data.pdf>.

Junne, Jane, Taeku Lee, S. Karthick Ramakrishnan, Janelle Wong. 2010. „Asian American Public Opinion.“ *Asian American Public*. [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.naasurvey.com/resources/Publications/OUP-Junnetal-chapter.pdf>.

MapLight. 2014. „Pro-Israel Campaign Contributions to U.S. Congress Legislators.“ *MapLights* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: <http://maplight.org/us-congress/interest/J5100/view/all>.

New America Media. 2005. „Outsourcing Ethnic Media: Knight Ridder Closes Nuevo Mundo.“ *New America Media* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: http://news.newamericamedia.org/news/view_article.html?article_id=5861fe4d512db51ece9c872cb4eb01c4.

Open Secrets. 2014a. „Top 50 Interests Groups.“ *Open Secrets.org*. [online] [cit. 26. 1. 2014]. Dostupné z: <http://www.opensecrets.org/industries/mems.php?party=A&cycle=2000>.

Open Secrets. 2014b. „How we classify contributions.“ *Open Secrets* [online] [cit. 21. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.opensecrets.org/industries/slist.php>.

Pew Hispanic. 2014. „Hispanics: A People in Motion.“ *Pew Hispanic* [online] [cit. 12. 2. 2014]. Dostupné z: <http://pewhispanic.org/files/reports/40.pdf>.

Pew Research Center's Hispanic Trends Project. 2006a. „Cubans in the United States?“ *Pew Research* [online] [cit. 4. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2006/08/25/cubans-in-the-united-states/>.

Pew Research Centre. 2006b. „Free Trade Agreements Get a Mixed Review.“ *Pew Research Centre*. [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.people-press.org/2006/12/19/free-trade-agreements-get-a-mixed-review/>.

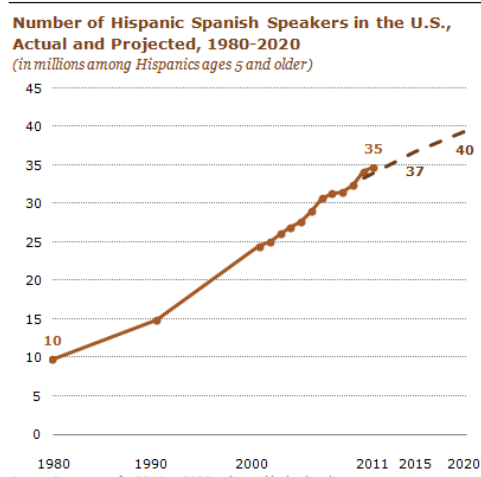
Pew Research Centre. 2013. „Infographic Survey of Jewish Americans.“ *Pew Research Centre* [online] [cit. 18. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.pewforum.org/2013/12/03/infographic-survey-of-jewish-americans/>.

United States Census Bureau. 2010. „2010 Census Shows Asian are Fastest-Growing Race Group.“ *US Census Bureau* [online] [cit. 25. 3. 2014]. Dostupné z: https://www.census.gov/newsroom/releases/archives/2010_census/cb12-cn22.html.

World Public Opinion. 2009. „Americans Favor New Approach to Cuba: Lift the Travel Ban, Establish Diplomatic Relation.“ *World Public Opinion* [online] [cit. 12. 3. 2014]. Dostupné z: <http://www.worldpublicopinion.org/pipa/articles/brunitedstatescanadara/600.php>.

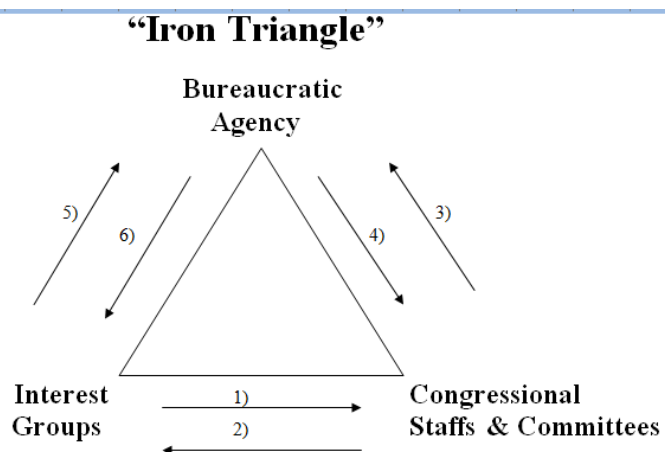
Přílohy

Graf 1: Růst hispánské populace v USA

Zdroj: (Pew Hispanic 2014) (citováno 9. 2. 2014)

Model 1: Model *Iron Triangle*

Zdroj: (Oak Parc Unified School District 2014) (citováno 9. 2. 2014)

Tabulka 1: Typy zájmových skupin

SOME MAJOR INTEREST GROUPS		
	Type of Group	Example
Economic	Business	National Association of Manufacturers
	Labor	International Brotherhood of Teamsters
	Agricultural	American Farm Bureau Federation
	Professional Association	American Bar Association
Noneconomic	Public Interest	League of Women Voters
	Single Issue	The Environmental Defense Fund
	Ideological	Christian Coalition
	Government	National League of Cities

Zdroj: (Spark Notes 2014) (citováno 9. 2. 2014)

Abstrakt

Tato případová studie se zaměřuje na působení kubánské zájmové skupiny v USA. V práci jsou zkoumány proměnné, které způsobují jev, že kubánské zájmové sdružení je považováno za druhé nejsilnější etnické zájmové sdružení v USA. Autorka vychází z teorie Patrica Haneye a Walta Vanderbushe, kteří sestavili několik faktorů, jež mají vliv na sílu etnických zájmových skupin. Aby byla vystihnuta specifika kubánské zájmové skupiny, je tato skupina srovnána s pěti dalšími etnickými zájmovými skupinami. Mezi těmito skupinami lze vytvořit pořadí podle jejich síly. Pořadí je následující: 1. pro-izraelská zájmová skupina, 2. kubánská, 3. arménská, 4. indická, 5. mexická a 6. vietnamská. Autorka si položila dvě výzkumné otázky, na které odpoví v této práci. Výzkumné otázky jsou následující: Co vysvětluje rozličnou sílu etnických zájmových skupin v USA? Jak faktory síly etnické zájmové skupiny v praxi ovlivňují skupinu kubánskou v USA?

The case study focuses on the effect of the Cuban interest group in U. S. The thesis examined the variables that cause the effect that the Cuban interest group is considered as the second most powerful ethnic interest group in U. S. Patric Haney and Walter Vanderbush compiled a number of factors that affect the strength of ethnic interest group. To specify Cuban interest group, this group is compared with five other ethnic interest groups. Among these groups can be created an order of their strength. 1. pro-Israel interest group, 2. Cuban, 3. Armenian, 4. Indian, 5. Mexican and 6. the Vietnam interest group. Research questions are: What explains the diverse strength of ethnic interest groups in U. S.? How these factors affect the Cuban interest group in U. S?